

Úvodník → → →

KÁZÁNÍ — 2

OČIMA MLADÝCH

Obávat se křesťansky — 6

GALERIE

Ježíšovo podobenství v umění — 7

ZAMYŠLENÍ

Naše otázky, naše odpovědi
a Ježíš Kristus — 9

BAPTISTICKÉ ČASOPISY — 12

KŘEST — 16

REPORTÁŽ — 24

ROZHOVOR — 26

VÝVOJ V BJB — 28

ZE SVĚTA BAPTISTŮ

Kazatelka Jenni Entrican novou
předsedkyní EBF — 33

ZE SBORŮ — 35

GLOSA

Radostné období zpravodajské — 37

POZVÁNKA

Zpravodaj na Facebooku — 38

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

Haló? Bože? — 40

KONFERENCE

Konference mládeže v Aši — 45

EDITORIAL

Číslo 1.-2. Praha-Král. Vinohrady, v březnu 1914. Ročník XXII.

CHELČICKÝ POSEL POKOJE

Velká potřeba.

(Mat. 19, 20)

Mladý bohatý a vzdělaný mláde-

Každý člověk cítí tuto potřebu;
ať už to nazve napravení minulosti
nebo odpuštění hříchů.

V žádném jiném náboženství světa

Milí bratři, milé sestry,
podzimní dění je v plném proudu. Venku jsou dlažby chodníků zaplavovány spadáním barevným listím a sloupy ve městech i vesnicích obalovány barvitými předvolebními plakáty. Do tohoto dění pak přichází v pořadí již třetí číslo Zpravodaje baptistických sborů v ČR.

Letošní podzimní období je plodné nejen úrodou z polí a zahrad, ale také událostmi. V mnoha sborech tradičně probíhají slavnosti díkuvzdání. K oslavám díkuvzdání se sbory seskupují tu regionálně, tu dle teologické spřízněnosti. A jiné zas navazují skrze slavnosti díkuvzdání nová přátelství. V září proběhl výroční **koncil EBF v Jerevanu** v Arménii, jemuž se v tomto i příštích číslech Zpravodaje budeme věnovat. Také v tomto čísle přinášíme pojednání **o baptistickém časopise**, na který Zpravodaj v české baptistické tradici navazuje. Tentokrát se dovíme z pera Slávky Švehlové, členky vinohradského sboru BJB, o časopise **Chelčický**,

jenž vycházel v první polovině 20. století. **Kázání na text z knihy proroka Agea** se pro třetí číslo Zpravodaje ujal Tomáš Mrázek, kazatel sboru BJB v Suchdole nad Odrou.

Inspirováni proběhlými křty na několika baptistických sborech v uplynulých měsících, **věnujeme v současném čísle nemalé místo tématu křtu**. Nad domácím baptistickým děním se zamýšlí ve své úvaze **Naše otázky, naše odpovědi a Ježíš Kristus** Petr Macek, někdejší kazatel pankráckého baptistického sboru, a další zprávy zdravě čeřící domácí

vody přináší rubrika Vývoj v BJB. Nechybí ani **reportáž a rozhovor, tentokrát z cest z Volyně na Ukrajině**, od Moniky Donátové. V tomto čísle začínáme s novými příspěvky na pokračování pro mladší čtenáře s názvem **Haló? Bože?**. Jistě však zaujmou i čtenáře starší. Věříme, že Zpravodaj baptistických sborů v ČR, tolik potřebný ke vzájemnému rozhovoru a komunikaci, rovněž tímto číslem sestry a bratry ve sborech nezklame, ba naopak povzbudí. Příjemné a potěšující chvíle u jeho čtení přeje

Lydie Kucová

KÁZÁNÍ

Budujte chrám

Ageus 1

1 V druhém roce vlády krále Dareia, prvního dne šestého měsíce, stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu, a k veleknězi Jóšuovi, synu Jósadakovu. **2** „Toto praví Hospodin zástupů: Tento lid říká: »Ještě nepřišel čas, čas k budování Hospodinova domu.« **3** I stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea: **4** „Je snad čas k tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem, zatímco tento dům je v troskách? **5** Nyní toto praví Hospodin zástupů: Vezměte si k srdci své cesty! **6** Sejete mnoho, a sklízí se málo. Jen jezte, nenasytíte se; jen pijte, žízeň neuhasíte; jen se oblékejte, nezahřejete se. Kdo se dává najmout za mzdu, ukládá ji do dřavého váčku.“ **7** „Toto praví Hospodin zástupů: Vezměte si k srdci své cesty. **8** Vystupte na horu, přivezte dříví a budujte dům! V něm budu mít zalíbení, v něm se oslavím, praví Hospodin. **9** Pachtíte se za mnoha věcmi a máte z toho málo. Co přinesete domů, já rozvěji.

Proč se to děje? je výrok Hospodina zástupů. Protože můj dům je v troskách, zatímco vy se staráte každý jen o svůj dům. **10** Proto nebe nad vámi zadrželo rosu a země zadržela svoji úrodu. **11** Přivolal jsem sucho na zemi i na hory, na obilí i na vinný mošt a na čerstvý olej, na všechno, co přináší role, také na lidi i na dobytek, na všechno, co se rukama vytěží.“ **12** Tehdy Zerubábel, syn Šealtielův, a velekněz Jóšua, syn Jósadakův, i celý pozůstatek lidu uposlechl hlasu Hospodina, svého Boha, a slov proroka Agea, protože ho poslal Hospodin, jejich Bůh, a lid se začal bát Hospodina. **13** Hospodinův posel Ageus řekl z Hospodinova pověření lidu: „Já jsem s vámi, je výrok Hospodinův.“ **14** A Hospodin probudil ducha judského místodržitele Zerubábel, syna Šealtielova, a ducha velekněze Jóšuy, syna Jósadakova, i ducha celého pozůstatku lidu. I přišli a dali se do díla na domě Hospodina zástupů, svého Boha, **15** dvacátého čtvrtého dne šestého měsíce druhého roku vlády krále Dareia.

Slovo proroka Agea je relativně krátké poselství, které v pouhých 38 verších tlumočí lidu Boží napomenutí, povzbuzení a výzvy. Týká se zajímavého období života Izraele, které zachycují další starozákonní knihy jako Ezdráš, Nehemjáš nebo Zacharjáš. Faktem je, že církvi bývá toto slovo čteno a vykládáno spíše jen okrajově. Snad k tomu částečně přispívá i zcela jedinečná a pro nás neopakovatelná historická situace, do které slovo přichází. A tak jediné slovo z tohoto proroka, které známe (aniž bychom to častokrát tušili), se nachází v epistoletě Židům ve dvanácté kapitole, verši dvacátém šestém. Pokud však nechceme zpochybňovat výrok apoštola Pavla (Ř 15,4), pak jistě i k nám může tento zdánlivě vzdálený text promlouvat. Je však také potřeba trochu nahlédnout do historických souvislostí.

Píše se rok 538 před n.l. a izraelští přesídlenci se mohou navrátit domů ze zajetí a to z rozhodnutí perského krále Kýra II. Velikého. Nepochybně se jedná o jednu z klíčových událostí dějin Izraele, za kterou se přimlouval také Daniel (Da 9). Tento vládce světa současně vydal nařízení, aby na původním místě v Jeruzalémě byl znovu vybudován chrám, který zničili Babylóňané při dobytí Jeruzaléma. Král Kýros dokonce uvolnil pro potřeby bohoslužby veškeré nástroje a náčiní, které bylo z chrámu odneseno jako válečná kořist. Někteří se tedy vydali na cestu do země svých předků. Když přišli do Jeruzaléma, viděli město, které bylo stále i po těch desítkách let v žalostném stavu. Návrat do zpusťované země nebyl vůbec snadný. Ale pustili se do obnovy země a chrá-

mu – netrvalo to však dlouho a práce na Božím domě byly zastaveny. Ukázalo se totiž, že v daném teritoriu žije skupina těch, kteří této práci nefandili a začali házet Izraelcům klacky pod nohy. Jak je to možné? Na místo Izraelců odvečených do Babylóna sem přišli přesídlenci z jiných národů, kteří tu začali žít a také se mísit se zbytky Judejců. Tito lidé se také chtěli podílet na obnově chrámu, ale byli tvrdě odmítnuti. Nakonec tedy pro jejich nepřátelství a machinace z realizace královského příkazu (a Božího záměru) na dlouhý čas sešlo.

O 18 let později, tedy v roce 520 před n. l., se na scéně objevuje prorok Ageus, který vyřizuje Boží poselství právě těmto navrátilcům, pozůstatku Božího lidu. I když to nemusí být na první pohled zjevné, burcuje lid, aby se probudil z duchovního spánku. Jeho slova jsou na jedné straně velmi tvrdá (přesně vystihují realitu) a na straně druhé velmi povzbudivá, protože Bůh je stále na straně tohoto lidu. V čem je tedy podle proroka problém? Jedná se vlastně o stále tentýž problém, který Boží lid provází celou jeho historií. Zpochybnění Božího slova, vůle a záměru (Nu 20, Dt 1,20nn, Jr 42,8nn, atd.). Lid sám sebe klame slovy: „Ještě nepřišel čas, čas k budování Hospodinova domu.“ Ale vždyť Hospodin dal usednout na trůn králi Kýrovi právě proto, aby se Izraelci mohli vrátit ke svému dědictví a znovu obnovit duchovní život ve službě Hospodinu. Ano, narazili sice na problémy a překážky – ty ovšem neměly být důvodem k tomu, aby to vzdali. Pasivita je ale jen část celého problému. Prorok totiž pokračuje slovy: „Je snad čas k tomu, abyste si by-

dleli v domech vykládaných dřevem, zatímco tento dům je v troskách?“ Izraelci se při prvních problémech vykašlali na Boží dům a začali se věnovat svým vlastním domům. No a co je na tom špatné? Cožpak Hospodin nechápe, že ti lidé musí také někde bydlet? Vždyť jejich domy byly zničeny nebo zabráný jinými a bylo potřeba nemalého úsilí k tomu, aby zde mohli začít znovu žít. Jakkoli by se mohlo tedy zdát, že Bůh napomíná lid nelogicky a netaktně, není to pravda. Bůh velmi dobře rozumí potřebám člověka a jistě nemá nic proti tomu, aby si lidé postavili své příbytky pro sebe a své rodiny. Problém je totiž v tom, že se Izraelci věnují svým domům víc, než je skutečně potřeba. Domy za nic nemohou, ale jsou jistým obrazem svých majitelů. Jsou to krásné domy, vykládané dřevem. Abychom tomu skutečně rozuměli – musíme použít jistou analogii. Kdo dnes běžně žije v domech vykládaných mahagonem nebo třeba přírodním mramorem? A nejde tu jen o cenu, ale také o dostupnost těchto materiálů. Dřevo bylo v Izraeli vždy vzácným materiálem a muselo se dovážet. I na stavbu Šalomounova chrámu muselo být dovezeno obrovské množství dřeva. Navrátilci tedy museli vynaložit nemálo prostředků a energie, aby mohli bydlet v domech vykládaných dřevem. Kolik času jste věnovali svým domům a kolik času Božímu domu a Božím věcem?! To je obvinění, které Ageus předkládá. A důsledkem jejich života soustředěného na vlastní pohodlí je nepožehnání. „Sejete mnoho, ale sklízí se málo ... protože můj dům je v troskách, zatímco vy se staráte každý jen o svůj dům“, říká Hospodin skrze svého služebníka. Lid je usvědčen z toho, že jejich srdce nehoří pro Hospodina

tak jako třeba srdce krále Davida. Ten ve svém zápalu pro Boží věci nedokázal unést onen veliký nepoměr, když viděl krásu svého paláce na straně jedné, a na straně druhé truhlu smlouvy, která přebývala v rozpadajícím se stanu (2S 7,2). Proto David zatoužil po tom, aby byl postaven Hospodinu dům a byl připraven udělat pro to maximum.

„Vezměte si k srdci své cesty. Vystupte na horu, přivezte dříví a budujte dům!“ Jak bude lid reagovat na Boží slovo? Pochopí svůj stav a svou situaci, a tím vlastně i svou bídu? Ukazuje se, že ano – a to doslova. Kdo by totiž čekal, že popadnou lopaty a dají se hned do práce, tak bude patrně překvapen. Nic takového se v počátku nedělo, protože stavba chrámu je až to druhé. Prvně Ageus totiž říká: **„Vezměte si k srdci své cesty.“** Přemýšlejte o tom, jak žijete před svým Bohem i vzájemně mezi sebou. Nutně pak musíte přijít na to, že jste odcizeni Hospodinu i svým bližním, když se staráte jen sami o sebe. A výsledkem tohoto zpytování je pak skutečnost, že **„lid se začal bát Hospodina“**. Začali mít bázeň před Hospodinem. Bázeň, která uznává nároky, které Bůh vznáší na jejich život. To první co udělají je, že „začali budovat oltář Bohu Izraele“ (Ezd 3,2). Tady je počátek změny a proměny, která nakonec povede k tomu, že tento lid znovu postaví Hospodinu dům. Ano, teprve po obnovení bohoslužby „Hospodin probudil ducha judského místodržitele Zerubábel“ a „ledy se hnuly“.

Podařilo se jim vybudovat dům pro Hospodina? Ano, podařilo. Nabízí se ovšem řada otázek. Proč Bůh vlastně potřebuje chrám? Není to zbytečné ho znovu sta-

Tomáš Mrázek (nar. 1976) studoval teologii na VOŠ Dorcas v Olomouci a na mezinárodním institutu TCM v Heiligenkreuz. Na studiích v Olomouci jej výrazně ovlivnil baptistický kazatel Bohuslav Procházka, jehož výuka se stala jedním z impulzů k bratrově povolání do kazatelské služby. Od roku 2002 je kazatelem sboru BJB v Suchdole n/O. V letech 2012–2017 byl členem teologické komise BJB. Je ženatý a spolu s manželkou Evou vychovávají tři dcery, Adélu, Lucii a Nelu.

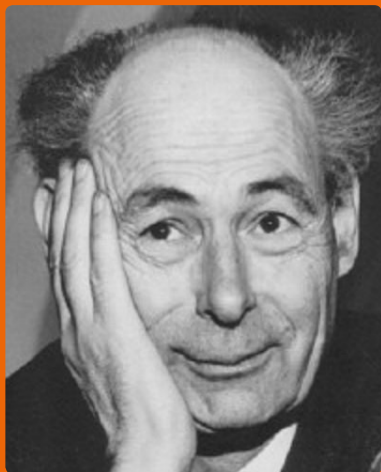
vět? Nestojí to příliš mnoho úsilí a prostředků? Vždyť přece už Šalomoun uznává, že Hospodin jej nepotřebuje – dokonce se do něj ani „nevleze“ (1Kr 8,27). Jaký je tedy Boží záměr s tímto lidem? Nesleduje i tady Bůh něco podobného jako v případě krále Davida? Jemu je totiž i přes jeho odhodlání stavět řečeno: „Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě.“ Stavět tedy bude Hospodin Davidovi, ne David Hospodinu. Izrael sice bude stavět chrám Hospodinu, ale současně lid sám bude Hospodinem (v Boží chrám) zbudován. Je přece stále královským kněžstvem svého Boha. Právě při stavbě totiž Izraelci poznají, že potřebují jeden druhého. Při stavbě chrámu si znovu uvědomí svoji babylonským zajetím všelijak pošramocenou identitu. Proto také Hospodin povolává svého služebníka Ezdráše, aby lid vyučoval Božím pravdám. A tak obnova chrámu skutečně znamená také obnovu lidu jako společenství starozákonní církve – zůstatku, ze kterého nakonec přijde sám Mesiáš.

Otázkou pro nás je, zda i my nemáme být těmi, kdo si vezmou „**k srdci své ces-ty**“ a budou je poctivě zkoumat. Možná i my přijdeme na to, že není v našich ži-

votech všechno tak, jak chce náš Pán – ať už se nás to týká jako jednotlivců nebo jako církvi (sborů). Zda jsme si i my tak nějak neupravili to Kristovo „hleďte především jeho království a spravedlnost“ (Mt 6,33). Třeba i my vozíme do svých domovů dřevo či jiné vzácnosti, ale současně s tím přicházíme o mnohá požehnání. Každopádně i při nás může být realitou ona duchovní pravda „**buduj a sám budeš zbudován**“. Ostatně právě tak to popisuje apoštol Pavel: „Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží“ (Ef 2,20–22). Nezbytným předpokladem ale zůstává to, že se nebudeme obelhávat podobně jako Izraelci slovy „ještě nepřišel čas“ a tím si omlouvat svou vlastní pasivitu nebo naši aktivitu odkládat někam do budoucnosti. Tělo Kristovo je živý organismus, jehož části se vzájemně potřebují, aby tělo mohlo naplnit své poslání. Dokonale to vystihuje apoštol Petr slovy: „I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista“ (1Pt 2,6). Amen.

Co je, co bude, co bylo, nebo nejhůř, co by bylo, kdybych byla bývala. Nejistota vyvolává úzkost a o ní dnes bude řeč. Sama nevím, co od toho očekávat, úzkostmi, natožpak depresí netrpím. Přesto však v neděli 10. září odcházím na **přednášku Marka Macáka** do 2. baptistického sboru v Chebu.

Přednáška byla rozdělena na dvě části – teoretickou a více praktickou. Všichni

Křesťanská víra neznamená potlačování své úzkosti, aby člověk vypadal silnější. Naopak. Vede nás k tomu rozpoznávat vlastní slabosti, přijímat vnitřní pravdu o sobě, vyznávat svoje úzkosti a přesto nadále věřit.

Proto křesťan vkládá svoji naději nikoliv do své síly, ale do Boží milosti.

Paul Tournier

přítomní se tak dozvěděli, co to úzkost je, kdy a čím bývá způsobena, a kam až v závěru může vést. S téměř dvoutýdenním odstupem si vybavuji jedno z úvodních srovnání: „**na těle cítím bolest, na psychice úzkost, která může vést k depresi**“.

Chvillemi všichni jen posloucháme a šlapeme po cestě vydlážděné slajdy z prezentace, občas máme možnost hluboce se zamyslet nad tím, kde jsme my. Čeho se bojím? Kdy se cítím nejistá?

Psychologie se svými termíny může pro laika zavánět nejasností a celkovou nepřehledností, tohle se ale na přednášce nemohlo stát. Každý neznámý pojem byl obohacen o (častokrát vtipný) příběh z praxe. Marek neváhal předložit ani poměrně osobní výpověď okořeněnou leckdy pepřejší sebeironickou poznámkou. Přednáška tak měla spád a bylo nemožné, aby někomu takříkajíc „padala hlava“.

Osobně jsem vždy měla pocit, že přílišné přemýšlení nad sebou samým bývá spíše zkázonosné. Když přemítám o tom, jak jedním nebo jaký mám k různým věcem postoj, často končím u zbytečné sebekritičnosti, ba přímo sebelítosti. Nežřídka docházím k závěrům, které nejsou pravdivé, ale zkreslené a nepřesné. Není to sobecké přemýšlet o svých problémech a zabývat se jimi? Nemám myslet hlavně na ostatní, modlit se za ně a být jim nápomocná?

Doma po přednášce jsem došla k opačnému závěru. Úzkost se stává modlou, která častokrát ovládá mé jednání. V tom-

to jednání pak rozpoznávám určité vlastnosti, které nemusí patřit mezi ty nejlepší. Bojím se například o svou hodnotu? Pak se mezi ostatními mohu chovat poměrně egoisticky. Mám strach z moci? Pak budu mít problém podřídit se i poměrně dobrým nápadům. Když si budu vědoma svých nedobrých vlastností, mohu se za ně modlit, a situacím, kdy by se mohly projevit (a uškodit druhým), mohu pak lépe předcházet. Zana-

lyzováním vlastní povahy si mohou být více vědoma svého trámu v oku. Skrze modlitbu má pak Bůh lepší šanci se stát velice zručným oftalmologem a může mi tak obrovské cizí těleso z výhledu odstranit. Kdo ví, třeba si pak uvědomím, že třísky v očích ostatních odstávaly z mého vlastního trámu a zacláněly mi ve výhledu.

Alena Hrůzová

GALERIE

Ježíšovo podobenství v umění

Domenico Fetti byl italský malíř, jehož oblíbeným tématem byla Ježíšova podobenství. Namaloval jich celkem čtrnáct. Obraz *Tříška a trám* namaloval v roce 1619. Je založen na příběhu, který má velký význam jak pro vás, tak pro mne. Pán Ježíš řekl tato slova:

„Nesudte, abyste nebyli souzeni. Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?“

Matouš 7,1 a 3

„Pokrytče, nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.“

Matouš 7,5

Pro mne je to silný a přesvědčivý obraz. Vykreslen v hnědých barvách, je zasazen do venkovního prostředí. Hnědou barvu vidíme dokonce i na obloze. Myslím, že Fetti se snaží vyvolat náladu pro důležité poselství.

Na obraze jsou jen dvě postavy, starý muž a mladý muž. Oba na sebe vzajem-

ně ukazují prstem. Zdá se, že starý muž mladíka nepřiměřeně kárá. Obrovský trám v samém středu obrazu přitahuje naši pozornost. Stejně jako jiné Fettiho obrazy, i tento se vyznačuje jednoduchostí a dramatičností.

Fetti používá Ježíšův příběh a objasňuje ho tak, že dokonale ilustruje přesně to, co se Pán Ježíš snažil vyjádřit. Tříška nebo zrnko prachu ve vašem oku by se daly odstranit daleko snadněji, než obrovský dřevěný střešní trám.

Domenico Fetti (1589–1624) | *Podobenství o třísce a trámu*

Jaká je tedy hlavní myšlenka těchto Ježíšových slov? Není nic horšího než chladný, kritický, odsuzující postoj. Nic. Je velmi snadné na jiném člověku najít chybu. Ale hříchy jako pýcha, nespravedlnost a sebestřednost, to jsou obrovské trámy. Brání nám, abychom zřetelně viděli. Nedokážeme zřetelně vidět ostatní. Nedokážeme zřetelně vidět Boha. A zcela jistě nedokážeme zřetelně vidět sami sebe.

Poselství tohoto obrazu vnímám následovně. Buďme pokorní, milosrdní a dělejme, co je v našich silách, abychom jiné posilovali a povzbuzovali, a ne je kritizovali a ponižovali.

Podle dokumentárního pořadu australské televize HopeChannel zpracoval

Štěpán Křivánek

ZAMYŠLENÍ

Naše otázky, naše odpovědi a Ježíš Kristus

Reaguji těmito řádky na výzvu „*Pojďme k podstatě problémů*“, která se objevila v nedávné korespondenci sboru Na Topolce. K jejich názvu mě trochu inspiroval i biblický text (Mt 21,23–27), který byl nedávno tématem kázání v tomto sboru v rámci kontinuálního výkladu Matoušova evangelia. K Ježíši, který učí v chrámu, přistupují v jednu chvíli „velekněží a starší lidu“ a táží se jej, z jakého pověření koná to, co koná. Ježíšovi to zřejmě nepřipadlo jako vhodná otázka (nemluví snad jeho dílo samo za sebe?), a tak ani neodpovídá tak, jako odpovídá učedníkům Jana Křtitele (Mt 11,2–6), ale zaskočí tazatele protiotázkou, týkající se právě pravomoci proroka od Jordánu. Když se zdráhají Ježíšovi odpovědět, aby si tak či onak nezadali, nedočkají se odpovědi ani od něho. Já jsem si při tom vzpomněl na událost, která se stala podnětem přetrvávajícího konfliktu mezi sborem Na Topolce a vedením BJB. Jan Koukal, kazatel tohoto sboru, byl na sejití zástupců sborů vyzván, aby odpověděl na otázku, zda praktikovaná homosexualita je

hřích. Bratr Koukal odpověděl, že si to „nemyslí“ – a byl oheň na střeše. Možná, že by bývalo stačilo, kdyby po příkladu Ježíše, konfrontovaného v oné perikopě židovskými autoritami, kontroval protiotázkou: „Lze z Ježíšova jednání a jeho slov s určitostí vyvodit, že jiná sexuální orientace je lidský neřád a praktikovaná homosexualita je proto hřích?“ Možná, že by tím tazatele uvedl do rozpaků a celá věc by nedospěla tam, kam dospěla.

Co je tedy „*podstatou problémů*“, které jsou za tím vším? Pro někoho je to nedodržování řádů BJB, jmenovitě kongregačního principu, který proklamuje samostatnost každého sboru v rozpoznávání Kristovy mysli ve věcech jeho církve (Fp 2,5). Pro jiného je podstatou problémů nerespektování biblických napomenutí, konkrétně napomenutí, která se týkají sexuality. Kongregacionalismus je podle něho jen pseudoprobém a ohánění se baptistickými řády pokládá za vyhýbání se tomu, o co ve skutečnosti jde. Ten rozdíl je však nakonec jen minimální, když si uvědomíme, že dů-

raz na řád a na principy má v tomto případě na zřeteli právě legitimní baptistický přístup k biblickému svědectví a jeho výkladu na pozadí našich otázek a problémů.

Pro většinu věřících je zcela nepředstavitelné, že by mezi tím, co „učí Bible“, a tím, co přináší Ježíš Kristus, mohl být nějaký rozdíl. Což neříká Ježíš v kázání na hoře jasně:

Ježíš Kristus je podle svědectví Písma tím jedním Božím slovem, jemuž máme v životě i v umírání důvěřovat a jež máme poslouchat.

Odmítáme falešné učení, dle něhož by církev měla za zdroj svého zvěstování uznat vedle tohoto jednoho Božího slova i jiné události a mocnosti, postavy a pravdy jako Boží zjevení.

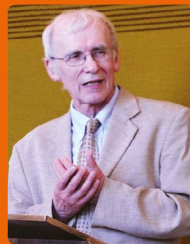
„Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky.“ (Mt 5,17)? Jenže vzápětí se několikrát ozve: „Já však vám pravím, že...“. Takže něco nového se tu přece jenom hlásí o slovo. To nové je charakterizováno jako „**vyšší spravedlnost**“, jež se liší od toho, jak Božím zájmům rozuměli a rozumějí jejich tradiční obránci (Mt 5,20). Nejde tu ani tak o nové pregnantní formulace, jako spíš o určitý zřetel, jenž tu ovšem znamená i výhled: vnímání všeho při nás, v nás i kolem nás ve světle toho, co nastává, co přichází, aby osvobodilo a obnovilo. Je to přítomno v celém Ježíšově příběhu, ve všem, co Ježíš koná a říká, ale i v tom, co se s ním na zákla-

dě toho děje. Důraz na „Kristovu mysl“ nebo „Kristova ducha“ je pokusem tento v Kristu otvíraný Boží zřetel-výhled postihnout a učinit jej výkladovým klíčem biblického poselství jako takového.

Tady nám může pomoci příklad ze stále ještě poměrně nedávné historie. V roce 1933 se v Německu, morálně i hospodářsky zdevastovaném důsledky Versailleské smlouvy a jejích sankcí, dostal k moci Adolf Hitler. Ke své funkci říšského kancléře přišel legálně, záhy se mu však podařilo z vlády odstavit všechny nečleny nacistické strany. Vítěz se rozhodl, že „všechno bere“. Opozice byla tvrdě potlačována tajnou státní policií a nacistická strana postupně zcela ovládla soudy, lokální administrativu i všechny občanské organizace. Velká část německých křesťanů (baptisty nevyjímaje) vítala nástup politické totality jako příležitost k celkovému občanskému i duchovnímu obrození německého národa, jiní to však vnímali jako akutní ohrožení křesťanského duchovního odkazu. Ti se proto distancovali od záměrů vybudovat jednotnou německou církev jako oporu mocenské a kulturní emancipace německého „lidu“ a založili tzv. Vyznávající církev. Jejím programem se staly „**Barmenské teze**“ (podle názvu části města Wuppertal, kde k jejímu ustavení roku 1934 došlo), znamenající christologické vymezení se vůči snaze charakterizovat Boží vůli údajnými „stvořitelskými řády“, jako jsou národ, rasa atd.

Důležitá byla především první teze, která na základě Ježíšových výroků „já jsem“ z Janova evangelia (J 14,6 a J 10,1 a 9) vyhlášovala: „Ježíš Kristus je podle svědectví Písma tím jedním Božím

Doc. Petr Macek (nar. 1944) je český teolog, učitel systematické teologie na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Vystudoval Komenského evangelickou fakultu, postgraduálně studoval a působil ve Švýcarsku a USA. Účastní se života sboru BJB v Praze 4 Na Topolce, jehož byl v letech 1973–1990 kazatelem. V devadesátých letech působil v teologické komisi BJB a podílel se na vzniku několika baptistických dokumentů. Badatelsky se mimo jiné věnuje dílu Karla Bartha, teologickému odkazu „radikální reformace“, angloamerické teologické produkci, otázkám biblické a teologické hermeneutiky, problematice filosofické teologie a vztahu teologie k jiným akademickým disciplínám.

slovem, jemuž máme v životě i v umírání důvěřovat a jež máme poslouchat. Odmítáme falešné učení, dle něhož by církve měla za zdroj svého zvěstování uznat vedle tohoto jednoho Božího slova i jiné události a mocnosti, postavy a pravdy jako Boží zjevení.“

Někteří významní protestantští teologové hlásící se k oné jednotné církvi „německých křesťanů“ a její podpoře Hitlerových ambicí tuto tezi odmítali jako přílišné zúžení pojmu biblického zjevení a prohlašovali, že Bůh svou vůli projevuje v určitých dějinných situacích i jiným způsobem a jinými úkazy, než je Kristův zjev a Kristovo dílo. Někteří se dokonce pokoušeli za podpory státní moci vliv teologů z Vyznávající církve zastavit nebo omezit. Hrůzy nacismu posléze některé z nich přiměly k tomu, aby svůj postoj revidovali, ale jiní ze svých názorů neslevili ani po válce. Pro velkou část křesťanů se však právě tyto zkušenosti staly potvrzením, že Boží zjevení v Ježíši Kristu nás chrání před teologickým scestím při hledání Boží vůle v nejrůznějších lidských situacích

a otázkách a mělo by se proto stát i normou našeho chápání všeho biblického svědectví.

Ano, homosexualita a celá problematika LGBTQ je choulostivý problém, který už po desetiletí čerá vodu ve sborech asi všech církví a denominací. Nepřekvapuje, že je vnímána jako něco nepřirozeného, co odporuje přirozenému řádu věcí a nesouzní ani s biblickým učením o vztahu mezi lidmi různého pohlaví. Pokud si však nejsme jisti, že jde o projev svévole a samolibosti a v tomto smyslu i projev modlářství, neměli bychom se vůči tomuto jevu a názorům na něj vyjadřovat pomocí biblických citátů a příkladů. Ty jsou totiž jednak adresovány „nám“ a nemohou tudíž dobře sloužit k obviňování či „kaceřování“ druhých, navíc mají vesměs na zřeteli právě zvrátenost ve smyslu lidské samolibosti a bohorovnosti, jíž je sexualita jen vnějším projevem. Kristova mysl, jak nám ji odkrývá stále živé biblické poselství, by nás tu měla vést k zdrženlivosti v soudu, a proto i k obezřetné, ale principiální vstřícnosti vůči tomu, co je „jiné“. To

jsou dvě strany jedné mince. Naopak, sebevědomé nabádání druhých (těch „jiných“) k celibátu jako „jediné možnosti“

je horlivostí, která se nemá v Bibli čeho dovolat, ať už ji čteme podle jakéhokoli klíče.

Petr Macek

Jak píše Zdeněk Nešpor v knize *Století evangelických časopisů 1849–1948*, bylo období konce 19. a začátku 20. století obdobím „spolků“, ale také obdobím obrovského rozmachu zájmových časopisů. Na tomto rozmachu se malou, avšak ne nevýznamnou, měrou podílely i časopisy náboženské a církevní. Rozvoj zaznamenaly v této době především časopisy evangelické.

V minulém čísle »Zpravodaje« jsme se mohli dočíst, že i „Církev u víře pokřtěných křesťanů, většinou baptistů zvaných“ začala v té době vydávat svůj časopis *»Posel pokoje«*. I když se naši bratři a sestry i nadále scházeli pouze na základě spolkového zákona, i když jsme v té době byly docela malou církví, přesto si bratr Novotný a jeho spolupracovníci uvědomovali význam sdělování celocírkevních informací prostřednictvím tištěného periodika. Časopis sloužil duchovnímu vzdělávání, a to nejen členů církve. Jeho prostřednictvím se šířily baptistické důrazy, odlišné od jiných církví a náboženských spolků té doby, tedy důraz, že *shromáždění věřících v místním sboru je církví v plném slova smyslu* a člen místní církve (sboru) je zároveň členem obecné církve Kristovy (*kongregační zřízení*), a především důraz na zásadu *radikální odluky církve od státu*.

Když zakladatel a redaktor tohoto časopisu bratr Jindřich Novotný odešel

v lednu roku 1912 na věčnost, postavil se do této služby jeho syn Josef Novotný. Od ledna roku 1912 nesl časopis název *»Chelčický – Posel pokoje«* s přílohou pro děti „Nedělní besídka“. Není ovšem bez zajímavosti, že časopis s novým názvem počítal své ročníky od vydání prvního čísla *»Posla pokoje«*.

Od roku 1914 byl vydáván také časopis *»Chelčický«*, jehož součástí se od tohoto roku stala výše zmíněná příloha „Nedělní besídka“. I redaktorem tohoto periodika byl bratr Josef Novotný, časopis uváděl pouze číslo a rok vydání (vždy vycházelo dvojčíslo), bez uvedení ročníku. Tento časopis měl vždy na první stránce uvedeno „*Věstník Domu Chelčického*“. Lze tedy, protože doba začátku vydávání tohoto periodika odpovídá zahájení výstavby modlitebny na Vinohradech, předpokládat, že hlavní důraz byl kladen na zprávy o postupu výstavby, i když v obou zmíněných periodikách byly publikovány úvahy, svědectví, výklady Písma, ale také zprávy o dění v Jednotě. Pravděpodobně oba tyto časopisy vycházely pouze do doby vypuknutí 1. světové války, tedy do poloviny roku 1914. Časopis *»Chelčický«* byl distribuován i do zahraničí; možná bude zajímavé ukázat na cenu předplatného jednoho čísla: „Předplatné v Rakousko-Uhersku 1 K poštou ročně; do Ameriky 35 centů; do Ruska 65 kopjek.“

Nevím přesně, proč došlo v roce 1912 ke změně názvu. Můžeme se jenom domnívat, že v tom mohla být úcta k zakladateli a prvnímu vydavateli časopisu. Ale pravděpodobně také větší zdůraznění vlivu učení a myšlenek Petra Chelčického. Tyto důrazy se projeví například i při výstavbě modlitebny na Vinohradech (ráda bych připomněla, že v době výstavby modlitebny ještě ne v Praze, ale v samostatném městě Královské Vinohrady), která byla označována jako „Dům Chelčického“. A také o několik let později, přesně na celocírkevní konferenci Jednoty ve Vavrišově v roce 1919, byl pro naši Jednotu přijat nový název „*Bratrská jednota Chelčického*“.

Vydávání časopisu naší Jednoty bylo *obnoveno* až několik let *po válce*, přesně *v roce 1921*. Tehdy v lednu toho roku vyšlo první číslo časopisu, tehdy již s novým názvem »*Chelčický – náboženský časopis pokrokový pro lid*«. Ovšem i tento časopis počítal své ročníky od vydání prvního čísla »*Posla pokoje*«, takže *v lednu r. 1923 vyšlo 1. číslo, ročník XXIII*.

Protože bratr Josef Novotný byl po válce zvolen předsedou „Unie baptistů v ČSR“ a ve své nové funkci byl Jednotou vyslán na dlouhodobější pobyty do zahraničí, a protože od roku 1922 se stal také na jeden a půl roku kazatelem Československého baptistického sboru v New Yorku, ujal se funkce odpovědného redaktora Dr. Jindřich Procházka.

Poslední číslo tohoto časopisu bylo *vydáno* pod číslem *4–5/1934*. Poté bylo vydávání z důvodů finančních ukončeno. Podle korespondence redakce časopisu

mělo být další vydávání zajištěno soukromým majitelem, ovšem až podle jeho finančních možností.

Pro úplnost je ještě nutno zmínit, že od roku 1920 byl několik let (do roku 1926 – tedy sedm ročníků) vydáván pod názvem Chelčický také v té době velice oblíbený roční kalendář, tzv. *Chelčický – rodný kalendář československý* na rok(...). O uspořádání ročního kalendáře se starali bratři Dr. Jindřich Procházka, František Kolátor, Jan Řičař, František Dostál, Tomáš Macháček, Karel Vaculík nebo Juraj Stanko, kteří byli na konferenci ve Vavrišově jmenováni redakční radou, jejímž úkolem bylo „rozhodovat o všech našich publikacích“, tedy i časopisech. Na prvních stránkách byl vždy kalendář na příslušný rok i s údaji například o změnách, povětrnostních předpovědích. Následovalo místo na poznámky vlastníka kalendáře, dále informace o sázkách veřejných služeb, například sázkách poštovních, informace o trzích, které se budou v příslušném roce konat aj. Po těchto povinných zprávách následovaly naučné články, povídky, duchovní úvahy a svědectví.

Co říci závěrem? V těžkých dobách Rakousko-Uherské monarchie i v náročném období po ukončení první světové války si naši předkové uvědomovali *důležitost pravidelného periodika naší Jednoty*, získali řadu spolupracovníků, kteří přispívali svými články, úvahami, povídkami pro děti apod. do tohoto časopisu. Můžeme se od nich mnohému naučit a mohou nám být v mnohém povzbuzením.

Slávka Švehlová

CHELČICKÝ

POSEL POKOJE

Velká potřeba.

(Mat. 19, 20.)

Mladý bohatý a vzdělaný mládenec, jeden z vrchních desetitisíců, s vzorným životem přišel k Pánu Ježíši s otázkou, co mu ještě chybí.

I dnes jsou podobní lidé, pomilování i úcty hodní, cnostní, hodní, pravdiví. Co potřebují ještě?

Potřebují obrácení. Co to znamená? Obrácení znamená hlavně dvě věci: napravená minulost a síla k začátku nového života.

Snad i někdo z čtenářů náleží mezi tyto spořádané lidi, kteří „ani kuřeti neublížili“. Neučinili ničeho zlého, alespoň se nepamatují. Ale přec by nechtěli, aby všechny jejich myšlenky, přání, které kdy měli, byly vytištěny v časopise a rozeslány do světa. Jak bychom se všichni styděli! Na oko jsou dobří, čistí jako voda ve sklenici, podíváte-li se ale na vodu drobnohledem, objevíte nečistotu. Tak se to má i s naší spravedlností. Zůstává pravdou, že veškerá naše spravedlnost je jako roucho ohybné, podíváte-li se ni drobnohledem Slova Božího. Jsou okamžiky v našem životě, byť sebe cnostnějším, za které se stydíme, které bychom rádi odčinili. Jsou činy v našem minulém životě, které při vzpomínce nás činí velmi nešťastnými. Tak se to má s tou naší spravedlností.

Každý člověk cítí tuto potřebu; ať už to nazve napravení minulosti nebo odpuštění hříchů.

V žádném jiném náboženství světa nevychází se tak vstříc této lidské potřebě, jako v křesťanství. Bůh Pána našeho Ježíše Krista je Otcem, který se smilovává a odpouští. Spisovatelé Nového Zákona různým způsobem tuto pravdu stále připomínají. Každý svým způsobem a přec všichni vyjadřují totéž. Pán Ježíš objasňuje odpuštění hříchů v nesmrtelném vypravování o marnotratném synu. V epištole k Židům stojí „na hříchy jejich nevzpomenu více“ (Žid. 8, 12). V epištole Janově zase „krev Krista Ježíše Syna Božího očisťuje nás od každého hříchu“ (I. Jan 1, 7). Těch míst je více a podle povahy každé upoutá někoho a každý ve svém obrácení byl uchvácen některým z těchto veršů. Základní pravdou zůstává, že Bůh Pána našeho Ježíše Krista je Otcem, který rád odpouští hříchy marnotratným synům a ztraceným dcerám skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Než napravení minulosti není celé obrácení. Obrácení je čin, je začátek nového života, je to vytržení „z bláta bahňového.“ Mnozí zůstávají stát při odpuštění hříchů, ale vězí dál v bahně. To je necelé obrácení, tedy vlastně žádné obrácení. Musíme se dát vytáhnouti z hříchů. Sice i po obrácení člověk někdy klesne, to je však jen upadnutí. I zde

S PŘÍLOHOU „NEDĚLNÍ BESÍDKA“.

Konto u Živnostenské banky v Praze: J. Novotný redakční účet, Vinohrady.

Věstník „Domu
Chelčického“.(Správa domu: Praha-Král. Vinohrady,
Náměstí krále Jiřího 84.)

S pomocí Boží mohli jsme se stavbou započítí. Arciť pro časté mrazy a zimní počasí nutno bylo velmi pomalu pokračovati ve stavbě. Nadějeme se, že i po čas stavby naši čtenáři na nás nezapomenou.

Známý John Wanamaker založil ve Filadelfii kdysi nedělní školu, která se brzy tak značně rozšířila, že místnost najatá nestačila a Wanamaker pomýšlel na stavbu budovy pro tento účel. Přišel se svojí myšlenkou také před svoje žáky a žáčky a ptal se jich, zda by na stavbu nechtěli také něčím přispěti. Děti slíbily a podle možnosti peníze sbíraly. Jednoho dne přišla malá Marie Burgesová a přinesla dolar (5tikorunu) na stavbu. Wanamaker zjistil, že holčička sbírala po dlouhou dobu kosti na smetníšti a nasbírala jich tolik, že získala za ně tak veliký obnos. Brzy děvčátko zemřelo. Při pohřbu, který řídil sám Wanamaker, vyprávěl ve své pohřební řeči o obětavosti zeměřelé dívky a příběh ten mocně působil na všechny přítomné. Přítomný jeden učitel příběh zžánil.

Dáte přispěti na náš dům:

Ses. Stodolová z Newarka (Amerika) prostřednictvím br. Vaculíka K 25—, br. J. Wishart K 241—, br. Josef Procházka K 20—, br. Meerreis sebral K 117.65 (br. a ses. Meerreisovi dol. 3—, br. J. Urbanček s manželkou dol. 1—, br. Jos. Veselovskí dol. —50, br. P. a K. Stacho dol. 2—, ses. A. Meerreisová dol. 3—, ses. M. Meerreisová dol. 3—, br. a ses. G. a H. Gregor dol. 1—, br. M. Ondřík dol. 1—, br. P. Csanyi dol. 1—, br. a ses. Valentovi dol. 1—, br. a ses. Juraj Lukacs dol. 2—, ses. August. Meerreisová dol. 3—, ses. A. Pastorková dol. —50, br. M. Blazius dol. —50, br. Emil Tuček dol. —50), ses. M. Borosová K 5—, p. Jan Kutěj K 5—, nejménovaný K 246—, br. Hartmann K 253—, Hamburský sbor K 70.50, Hamburská diakonie K 11.75, br. a ses. Zeleníkovi K 10—, Sdružení mládeže sbírka při časovém večírku K 2—, br. kazatel Lipiňski sebral K 37.99 (br. Sadowski dol. 1—, br.

Lipiňski dol. 1—, ses. Sadowski dol. 1—, br. A. Rzekowski dol. —50, br. Mikulski dol. 1—, ses. F. Kempky dol. —25, br. L. Czapiewski dol. 2—, ses. Lydia Lipiňski dol. —25, br. Fr. Krejza dol. —50), br. Pritsch K 3.51, sbor v Epterođe K 39.13, p. R. Pavlík, Černošice, K 2—, br. Tolar K 2.80, br. Vondrák sebral K 28— (p. G. Frišman K 3—, p. J. Procházka K 3—, p. F. Fejtek K 10—, ses. L. Vondráková K 1—, br. A. Daviděk K 5—, A. Vondrák K 1—, p. J. Repa K 1—, p. F. Cipra K 1—, ses. F. Vondráková K 1—, ses. M. Vondráková K 1—, Kartiček Vondrák K 1—), ses. Lehnerová sebrala K 5.42 (p. A. Ležalová 40 hal., p. Alois Seidl 60 hal., p. Hofman 12 hal., p. Frolík 10 hal., pí. Bendová 10 hal., pí. Lukešová 20 hal., pí. Setelová 40 hal., pí. Horáková K 1—, pí. Hechtová 10 hal., pí. Brousilová K 1—, pí. Standerová 20 hal., pí. Čmejlová 10 hal., pí. Brabcová 10 hal., pí. Šenkýřová 60 hal., pí. Macháčková 10 hal., pí. Lukešová 20 hal., p. Širotek 10 hal.), ses. A. Hendrychová sebrala K 12— (ses. B. Loskotová K 3—, p. Zikmund 60 hal., p. Kuchař 20 hal., p. Světlík K 1—, pí. Hro-

Ve svých literárních
potřebách

raďte se laskavě
obracetí na firmu

Bohdan Melichar

knihkupectví
nakladatelství
antikvariát

v Hradci Králové

(v bankovním paláci Záložního úvěr-
ního ústavu na náměstí).

Obsluha rychlá a přesná.
Seznamy zdarma a franko.
Účty celoroční i splátkové.

Vydavatelstvo „Melicharova výkvetu
světových literatur“.

Chci také něco povědět *o pronásledování při křtu* svatém v Hledšebi, který jsme museli mít v noci pro bouření se lidu proti nám. Ze začátku jsme mívali křest svatý v řece, v které také byly vody mnohé (Jan 3,23). Nebyl to Jordán, ale byla to hlavně řeka Vltava, která protéká naší milou matičkou Prahou. Tam bylo nejvíce v té době těch starých hříšníků pohřbeno skrze křest (Římanům 6,4). I také ten starý hříšník pisatele s nimi plynul až do moře zapomenutí.

Za křtitelnicí nám sloužila řeka Vltava proti Starým Ouholicům v odlehlém zátíší, kamž v noci nikdo tak lehkou nepřišel; břeh řeky byl nízký a porostlý stromy a křovinami. Voda pozvolna stoupala do hloubky. Bylo to velice příznivé místo. Za hlídku nám tehdy sloužila milá sestra Julinka Kostomlatská ze Sta-

rých Ouholic, která byla již pokřtěna 3. dubna 1885, později byla provdána za bratra Šimona, jenž měl smíšený obchod v domě kazatele bratra Jindřicha Novotného ve Vršovicích u Prahy. Ta obvykle, když měl být křest svatý, hned zvečera obcházela okolí řeky, aby tam nikdo z nepovolných nezůstal v úkrytu. Pak jsme se na určitém místě sešli, sestoupili k vodě a křest svatý byl vykonán.

Ale ďáblu se to dlouho nelíbilo, že tak tiše a nerušeně jsme mohli ten příkaz Páně vykonávat. Proto rozšířil lživé řeči mezi lidmi, jak ti novokřtenci (tak nás také tehdy nazývali) si neslušně počínají, takže křtí nové členy docela neoděné, muže i ženy. Není divu, že to vzbudilo velikou zvědavost v lidu, že chtěli vědět, kde křtíme a jak. A pak byli i poštvaní panem farářem z Vepřku, aby nám

v tom překáželi, když se tak hanebně u nás křtí!

Jedenkrát je mělo býti zase několik pokřtěno. Dnes se již nepamatuji, mnoho-li a kteří to byli. Ale to jistě vím, že mezi nimi byl také bratr Václav Králíček, který později byl kazatelem a pak i profesorem v našem semináři v Chicagu v Americe. Nevím již, zdali tenkrát byli to také bratří Vimmerové z Prahy, otec a syn. Hlavně chci říci, co se přihodilo. ***Když jsme přišli k vodě a křtenci se oblékli do křestního roucha a měli již vstoupiti do vody, tu vyrazila tlupa povstalců z křoví s holemi v ruce a křičela: „Hurá, na ně!“ Tedy se musilo od křtu upustiti a jíti domů.*** Tlupa šla za námi s velkým křikem a posměšky a to tak blízko, že div nám na paty nešlapala. Ale díky za to Pánu, nikdo se přece neodvážil uhoditi holí neb kamenem. Bratr Králíček, který šel přede mnou s bratrem Šebestou, povídal: „Já býti v neobráceném stavu, tak ulomím klacek a zbil bych to vše na jednu hromadu.“ Byl by snad tenkrát bratr Králíček něco dokázal, neb to byl mladík v nejlepších letech, plný bujaré síly. Ale byla to přece veliká přesila. A pak, kdyby byl nebyl obrácen, nebyl by ani v ta místa přišel, aniž by se mu bylo něco podobného při-

hodilo. S pomocí Páně ale šťastně jsme se dostali až do domu bratra V. Cineckra bez sebemenšího úrazu.

Tlupa pod okny dělala hluk, všelijak kňučela, vrískala a křičela: „Kdybychom zde měli býti až do rána, my se vás přece dočkáme!“ A skutečně po únavném křiku pod okny ulehla. My pak ***po půlnoci, když vše utichlo, vyšli jsme hezky tiše a křest svatý byl vykonán beze všeho dalšího vyrušování.*** Ráno, když se ti lidé dozvěděli, že přece byli někteří pokřtěni, tak tomu ani věřiti nechtěli. Že prý tam hlídali celou noc a že nikoho neviděli vyjít z domu. Asi že na ně uvedl Hospodin tvrdý sen, tak jako mnohdy činíval, když své děti vysvobozoval (1. Samuelova 26,12). Tak zajisté máří Pán radu bezbožných. Tito lidé nám přislíbovali: „Však my vás podruhé dostaneme!“ A zajisté, co by bývalo na nás, stěží bychom to byli dokázali, aby nás nezpozorovali; neb nás střežili jako lupiče. ***Jak někdo z nás přišel navečer k Cineckrovým, tak již číhali; neb se domnívali, že bude křest.*** Ale sám Pán spletl jejich radu.

— Úryvek z knížky Václava Hendricha *Počátek historie baptistů v Čechách* (1929).

HISTORICKÉ
FOTOGRAFIE
ZE KŘTŮ KONANÝCH
BAPTISTICKÝM SBOREM
V OSTRAVĚ

Možná, že máte doma také
staré fotografie ze křtů našich
předků. Můžete je zaslat na
e-mailovou adresu redakce:
zpravodaj.sitviry@gmail.com.
Rádi je otiskneme.

Říkává se, že radostných zpráv není nikdy dost. S jednou k vám nyní přicházíme. V neděli 11. 6. 2017 odpoledne jsme mohli být jako diváci i svědci účastní křtu. V sále I. chebského sboru se sešli členové dvou chebských baptistických sborů spolu se sestrami a bratřími z okolních sborů a jejich přáteli. „Možná jsme se my – kazatelé,“ řekl kazatel I. sboru David Sláma, „mohli obléct lépe než na funus – tedy do černého, ale ono to částečně vyjadřuje i skutečnost, že křest je vlastně pohřeb **starého** života bez Boha. Ukazuje také, že starý život byl smutný a černý. Křtěnci jsou v bílém a je to o radosti, **odpuštění** a čistotě.“ Ze života dvou křtěnců vyprávěli kazatelé. Nejprve David Sláma o Otovi Bulíkovi (2002): „Je třetím, nejmladším ze sourozenců. Většinou je usměvavý, rád cvičí. Mně se na něm líbí jeho upřímnost. V besídkovském věku rád chořoval v maskáčích, a vzpomínám si, že když mohly děti zde na stupínku za cokoli poděkovat, Otík ze srdce řekl: »Pane Bože, děkuji ti za tank« (svoji hračku). Přeji mu, aby se z něj upřímnost nikdy neztratila. Protože Pán Bůh se k upřímnému má také upřímně.“ Martin Stepanenko, kazatel II. sboru, pověděl o Vítkovi

Vejražkovi: „Je vnukem pana profesora z gymnázia. Asi před 5 lety byl Vítek pozván, ještě jako student gymnázia, na náš sborový E-club. Jednalo se o konverzaci v angličtině i s křesťanskou tematikou, kterou vedly americké misionářky. Tam jsem se s ním potkával každý pátek. Mimochodem, Vítek je vynikající lukostřelec, vicemistr republiky. Nyní studuje v Praze druhý ročník medicíny. Před rokem jej děvčata z mládeže pozvala na letní E-camp, »kam jsem odjel jako zarytý ateista ... a přijel jsem jako křesťan,« (pověděl Vítek). To u něj způsobil Bůh. Od té doby chodí pravidelně na naše bohoslužby.“ Kazatel Martin Stepanenko nám přítomným dále v kázání osvětlil význam křtu: „Ať pocházíme z nekřesťanských rodin, jako já či Vítek, nebo z křesťanské rodiny jako Ota, nedělá to z nás křesťany. Oba mají **stejnou** startovní čáru a k onomu kroku musíme dojít každý **osobně**. Asi nejvýstižnější definicí křtu je, že se jedná o znamení mé víry. My, baptisté, to máme i v našem názvu církve. »Baptisó« znamená »ponořuji, dávám cele pod vodu.« Uvedu příměr: »křest« rovná se »znak.« Avšak pozor, policejní odznak z vás neudělá policistu. Proto důležitější

je to, co křest vyznává – že jste řekli Pánu Ježíši »Já jsem Tvůj.« Neboť samotná voda nemůže obmýt vaši duši, jen »voda víry«. Křest je také symbolem naší smrti ke vzkříšení. Přijali jste »Boží jednání s Kristem« a řekli jste »Ano«. A tím se i vaše životy staly součástí Božího jednání, a tak Bůh teď žije i ve vás jako v **novém** stvoření. Připomeňme si my – Kristovci, křesťané více či méně let, že i my jsme kdysi obdobně vyznávali, že nechceme žít jen

sami sobě. A kde stojíme dnes? Je tu ještě jedna skupina lidí – našich přátel. I pro vás dnes zní **otázka**, zda i vás oslovuje Ježíšův život, Jeho nabídka spásy.« Tato nabídka byla vyslovena i v jedné písni mládeže „řekl tobě tvůj Bůh, co je dobré a co On od tebe žádá – abys byl přímý a milosrdný a pokorně chodil s Bohem svým.“ To je naše společné přání našim milým křtěncům. Za oba sbory,

Milada Krivánková

KŘEST

Křest v lomu u Konstantinových lázní

První zářijovou neděli (3. 9. 2017) se v našem sboru v Teplé konal křest v bývalém lomu u Konstantinových Lázní (dnes koupaliště).

Musím se přiznat, že jsem byl před křtem trochu nervózní. Nejen proto, že jsem osobně křtil poprvé, ale na klidu mi nepřidalo ani počasí. Od čtvrtečního večera do soboty lilo jako z konve a my jsme hledali způsoby, jak návštěvníky shromáždění i techniku ochránit před promočením. Krom toho se citelně ochla-

dilo a z příjemných teplot okolo 25 stupňů klesla teplota asi o deset stupňů.

Byla to zkouška víry i pro mne. V samotný den křtu se na nás obloha mračila, ale nebe jávalo (L 15,10), protože sedm mladých lidí (šest z našeho a jeden z evangelického sboru) vyjádřili veřejně ve křtu svou víru v Ježíše Krista. V okamžik, kdy došlo na samotný křest, se dokonce ukázalo slunce a mě v té chvíli napadl text známé písně „Slunce Kristovy lásky“. Pravda, hrozba nevlídného počasí některé odradila, ale přesto se nás sešlo na křestním shromáždění odhadem 100–120 lidí.

Jsem vděčný za bratry, kteří se organizačně podíleli na uskutečnění shromáždění, za sestry, které se postaraly o občerstvení v našich prostorách, za skupinku, která k nám přijela z plzeň-

ského sboru, aby nám posloužila chválami, za den, kdy jsme se mohli radovat z toho, že je stále čas milosti, kdy Bůh volá k pokání, následování a životu s ním.

Jiří Tomeš — sbor BJB v Teplé

KŘEST

Úvaha nad křtem u dnešních baptistů

Nedávno jsem se vrátil z Baptistického semináře v Kentucky, kam jsem byl pozván, abych promluvil v rámci série přednášek **E. Glena Hinsona** určených na rok 2016. Tato řada přednášek, která byla v roce 2009 samotným slavným církevním historikem ustavena, přilákala mnohé významné učence. V roce 2010 to byl **Loyd Allen** z McAfee teologické školy, v roce 2011 **Stephanie Paulsellová** z teologické fakulty Harvardovy univerzity, v roce 2012 **Robin Jensen** z Vanderbiltovy univerzity, v roce 2014 **Willie Jenings** z teologické fakulty Duke univerzity a v roce 2015 **Molly Marshalllová** z Centrálního baptistického teologického semináře.

Hinsonovy přednášky byly v roce 2016 zaměřeny na otázku pojetí křtu u dnešních baptistů, a to formou přehledu dvoustranných a trojstranných dialogů na místní, národní, regionální a světové úrovni. Přednášky obsahovaly také zhodnocení nejnovějšího vývoje, zvláště mezi baptisty, kteří usilují o obnovu raného baptistického chápání **svátostného významu křtu**.

Snad právě nyní nastává čas, aby se baptisté sdružení ve Světovém svazu otázkou křtu znovu zabývali. Do jaké míry se jako baptisté shodujeme, pokud jde o význam a praxi křtu?

Když se blížil 8. světový kongres baptistů, ustavil Světový svaz baptistů *Komisi pro učení o křtu*. Ta mimo jiné zjistila, že se baptisté v přístupu k otázce křtu různí. Po skončení kongresu, který se konal v roce 1950 v americkém Clevelandu, vydal Světový svaz v roce 1951 dotazník „*Učení o křtu*“, který měl mezi členy BWA podnítit diskusi na toto téma. Výsledkem bylo ještě jasnější zjištění, že se členské organizace Svazu v chápání křtu navzájem liší.

Od roku 1959 se ve způsobu pohledu baptistů na význam křtu mnohé změnilo. **Alec Gilmore** vydal průkopnickou a kontroverzní knihu ***Křesťanský křest: nový pokus o porozumění tomuto obřadu z hlediska Písma, dějin a teologie*** (angl. *Christian Baptism: A Fresh Attempt to Understand the Rite in Terms of Scripture, History, and Theology*), v níž deset britských baptistů uvádí silné argumenty pro to, aby se baptisté svátostným významem křtu vážně zabývali. V události křtu křtěnec nejenže aktivně vyjadřuje svou odpověď na láskyplnou Boží nabídku, nýbrž ve chvíli křtu je při díle také sám Bůh.

Po vydání tohoto významného díla vyšla řada důležitých spisů, jejichž účelem bylo podpořit další prohloubení vnímání tzv. svátostného pojetí křtu. Klíčový význam v tomto směru má zřejmě vynika-

Neville Callam je dosluhující generální tajemník Světového svazu baptistů. Původem z Jamajky, Dr. Callam je prvním tajemníkem BWA, který nepochází z Evropy ani severní Ameriky. V BWA působí v roli tajemníka od roku 2005, kdy vystřídal Dentona Lotze. Po mnoho let se angažoval v Karibském baptistickém svazu a také byl aktivním členem komise Víry a řádu (Faith and Order) při Světové radě církví. V roce 2018 bude vystřídán Dr. Elijahem Brownem (psali jsme v 1. čísle Zpravodaje).

jící kniha **George Beasley-Murrayho Novozákonní učení o křtu** (angl. *The New Testament Doctrine of Baptism*), vydaná v roce 1962. Není tedy divu, že se Beasley-Murraymu dostalo pozvání, aby o křtu přednášel na 11. kongresu konaném v roce 1965 v Miami Beach na Floridě ve Spojených státech.

Významným příspěvkem k prohloubení pochopení svátostného pojetí křtu mezi baptisty se v poslední době staly práce učenců jako **Anthonyho Crosse, Stanleyho Fowlera, Philipa Thompsona, Johna E. Colwella** a dalších historiků, teologů i badatelů v oboru Písma a liturgie.

V rámci tohoto dění se mnoho spisů zaměřuje na postoj baptistů ke křtu nemluvnat a ke konfirmaci (biřmování). Významně k této diskusi přispěl přední baptistický teolog **Paul Fiddes** a další autoři. Ti poukazují na to, že pokud je křest chápán v rámci širšího procesu křesťanské iniciace, nabízí se tudy cesta ke zlepšení možnosti sblížení mezi těmi, kteří křtí osoby samostatně smýšlející a těmi, kteří křtí nemluvnata. Oslabující pro tento nadějný návrh je přehodnocování významu konfirmace (biřmování), k němuž dochází na půdě některých tradic.

Jeden baptistický kazatel pokřtil 19. dubna 2015 v Daytonu v americkém státě Ohio na žádost rodičů nemluvně. Na dotaz, proč tuto novinku zavádí, přišel s vysvětlením, že se za to vedoucí sboru, kde slouží, měsíc modlili a debatovali o tom – a výsledkem debaty bylo rozhodnutí křest uskutečnit. Podle internetových Zpráv z baptistického světa (Baptist News Global) kazatel řekl, že „se jich zmocnil velmi silný pocit, že je správné to udělat, a že přitom pociťovali Boží přítomnost“ a dodal, že „to zkrátka byl vrcholný a svatý okamžik.“ Podle téhož média si ředitel jednoho amerického baptistického semináře postěžoval na „trvalé směřování ke křtu nemluvnat, neboť věková hranice křtěných dětí se stále snižuje.“

Dozrála snad mezi baptisty doba k tomu, aby zas jednou přehodnotili význam a praxi křtu? Takový proces by mohl přispět k prohloubení naší teologie křtu a k osvojení novozákonního učení na toto téma v celém jeho bohatství. Mohl by vést i k posílení našich historických důrazů.

Neville Callam – generální tajemník BWA
bwanaet.org (červen 2016)
Přeložila Ivana Kultová

Ukrajinská vesnice Mirotín se v sobotu 16. 9. 2017 stala dějištěm slavnostní události. Byla zde odhalena pamětní deska, která připomíná založení této vesnice českými exulanty. Měla jsem tu čest spolu s rodinou být tomuto okamžiku přítomna. Ale jak to vlastně všechno začalo?

Vesnice Mirotín byla založena r. 1902 českými exulanty, kteří odešli ze své vlasti kvůli víře. Z Čech po porážce na Bílé hoře postupně odcházeli protestanti z různých vrstev obyvatelstva. Jejich cesty nejprve vedly do tehdy německého Slezska. Poté se někteří z nich přesu-

Prodej na ulici

nuli do Polska, kde založili v r. 1802 město Zelov. Cesty dalších z nich pokračovaly až na Ukrajinu. Zde postupně vznikaly české vesnice, které však byly různé smíšené, nejen národnostně, ale i co se vyznání týče (evangelíci, katolíci, baptisté, pravoslavní).

Roku 1901 prodával polský šlechtic Kollinkov velkostatek, který měl přes 800 hektarů půdy a nacházel se u ukrajinské obce Hlupanin vzdálené asi 40 km od české obce Michajlovky. Na Michajlovce v té době fungoval první baptistický sbor na Ukrajině. Když se o volných pozemcích dozvěděli michajlovští a zelovští bratři, rozhodli se, že dají dohromady takový počet rodin, aby mohli zakoupit a obsadit tento velký statek. Přidalo se k nim i několik rodin z oblasti Cherson u Oděsy (jižní Ukrajina). Hlavní myšlenka byla založit ryze českou vesnici, kde by žily věřící rodiny baptistického vyznání. Dalo se dohromady asi 40 rodin a podařilo se jim ještě téhož roku uzavřít kupní smlouvu. Roku 1902 tak byla založena obec Mirotín. Její ná-

Průčelí baptistické modlitebny

zev měl připomínat „mír“, který chtěli mezi sebou a svým okolím mít. Jednotlivé rodiny si začaly stavět domy a obhospodařovat zakoupené pozemky.

V jedné z administrativních budov bývalého velkostatku byla opravena místnost, kde přes týden fungovala česká škola a v neděli se zde scházeli k bohoslužbám. Prvním kazatelem sboru byl bratr Jan Pospíšil, který zde působil tři roky. Na jeho místo nastoupil bratr kazatel Pavel Sláma. Po něm zde působil několik dalších kazatelů. Jelikož se sbor rozrůstal, byla započata stavba nové modlitebny, kde v r. 1912 proběhla první bohoslužba. Do sboru přicházelo mnoho lidí, i nových, z okolních vesnic. Radostné pak bylo, když ve vedlejší vesnici Ploska vznikl ukrajinský baptistický sbor složený z lidí, kteří uvěřili v Mirotíně.

Po časech klidu však přišlo období druhé světové války. Mnoho mužů z Mirotína a i dalších českých vesnic na Ukrajině se dobrovolně hlásilo do služby na obranu své vlasti. Bojovali ve Svobodové armádě. Muži bojovali ve válce a jejich rodiny začaly prožívat těžké časy, kdy čelily nebezpečí útoků „banderovců“ (ukra-

Modlitebna v Mirotíně

jinských nacionalistických odbojářů). Po válce zůstali muži vracující se z války v Čechách. Obsadili prázdné statky po sudetských Němcích a začali na úřadech vyřizovat, aby mohly jejich rodiny přijet za nimi. Stalin je ale nechtěl pustit. Až v roce 1947 se podařilo vyjednat, že se čeští obyvatelé „vymění“ s Ukrajinci, žijícími na Slovensku. Poté již byla cesta volná. Rodiny naložily své majetky do vlaků a přesunuly se do Čech. Většina mirotínských se usadila v Českém středohoří ve vesnicích v okolí Lovosic. Nejdříve se scházeli k bohoslužbám po rodinách a poté, co se jim podařilo domluvit se s evangelíky z Lovosic na propůjčení jejich kostela, začali se scházet v Lovosicích. Toto jsou již počátky lovosického sboru.

V posledních letech vzešlo několik návrhů na instalaci pamětní desky v Mirotíně. Tohoto úkolu se nakonec ujal spolek Exulant, sdružující potomky exulantů (Čechů z Volyně, Zelova a jiných míst). Předseda spolku Jan Bistranin spolu s bratrem Dobroslavem Stehlíkem zařídili vyhlášení finanční sbírky na pořízení desky, její zakoupení a také získání povolení k její instalaci na budově bývalé baptistické modlitebny v Mirotíně. Modlitebna byla po odchodu českých

Slavnostní přivítání

U hrobu prarodičů

rodin darována ukrajinské baptistické unii. Po pár letech jim však byla zabavena a vznikl z ní kulturní dům. Ten je v současnosti velmi zchátralý. Starostovi vesnice se však podařilo získat peníze na jeho rekonstrukci a tak je naděje, že budova se dočká opravy.

Na slavnostní odhalení desky přijel celý autobus lidí z Čech, jednalo se o potomky lidí z obce Mirotín, ale i z vesnic okolních. Celá událost proběhla ve vel-

mi slavnostním duchu. Starosta spolu s obyvateli vesnice přichystali krásný program – děti přednesly básně, představitelé spolku Exulant dostali symbolický pecen chleba se solí, starosta měl projev a po odhalení desky bylo pro všechny účastníky přichystáno občerstvení. Během slavnostního ceremoniálu zazněla také česká hymna. Účastníci se po odhalení desky ještě přesunuli do prostor bývalého baptistického kostela, kde společně zazpívali píseň *Bože, Tebe chválíme*. Bratr Jan Bistranin poté vzal pecen chleba a sůl, kterou dostali a všem účastníkům ulomil kousek. Vše připomínalo atmosféru Večeře Páně. Cítili jsme přítomnost Boží na tomto místě. Bylo to velmi dojemné a radostné. Starosta Mirotína pronesl, že po mnoha letech je na půdě Mirotína opět slyšet Slovo Boží. Pokud budete mít chuť a možnost, určitě se zajedte podívat do Mirotína, naleznete zde kus našich českých baptistických dějin.

Monika Donátová

ROZHOVOR

S Oldou a Jiřinou Donátovými

Účastníky slavnostního ceremoniálu odhalení pamětní desky na modlitebně v Mirotíně byli Olda a Jiřina Donátovi. Zpravodaji baptistických sborů poskytli rozhovor, ve kterém sdílejí svoje zážitky.

Co vás vedlo k rozhodnutí vydat se do Mirotína?

Naši rodiče neustále vzpomínali na Volyn, odkud přišli do Čech. Chtěli jsme se podívat na místa, která jsme znali z jejich vyprávění, podívat se tam, kde jsou naše kořeny. Když jsme se dozvě-

děli, že se v Mirotíně bude konat odhalení pamětní desky, rozhodli jsme se toho zúčastnit. Přidal se k nám i náš syn s manželkou a jejich nejstarší dcerkou.

Jaký byl váš nejsilnější zážitek z návštěvy míst, kde žili vaši předci?

Jiřina: Bylo úžasné vidět dům mých prarodičů, který sami postavili a kde vyrostla moje maminka. Tento dům dodnes v Mirotíně stojí, je hezky upravený a slouží místním dětem jako škola. Našla jsem také hrob svých prarodičů, kde byly je-

ště zachovalé fotografie i s daty úmrtí, které jsem neznala.

Olda: Měl jsem radost, že jsem mohl vidět domy, které stavěli moji prarodiče od maminky i tatínka. Tyto domy dodnes stojí a bydlí v nich lidé. Našel jsem také hrob mých prarodičů, kde je pohřbeno i moje malá sestřička.

Jak se vám líbilo slavnostní odhalení desky v Mirotíně?

Líbil se nám program, který si pro nás připravili místní občané – básně dětí, proslov starosty, chleba a sůl na uvítanou, pohostění. Bylo to velmi slavnostní. Dojemný byl okamžik, kdy jsme společně zpívali českou hymnu.

ptali, kde najdeme hřbitov („mohylky“), hned ochotně vše vysvětlil a většinou s námi i na místo došel a vše ukázal. V hovorech s lidmi jsme vnímali, že vzpomínají na Čechy s vděčností za to, co do jejich země přinesli – kulturu, dovednosti. Domy, které stavěli Češi, na rozdíl od některých ukrajinských stojí dodnes, to nám bylo mnohokrát řečeno.

Velmi nás ohromila pohostinnost a vřelost zdejších lidí, kteří nás zvali k sobě, hostili a hovořili s námi. A to i přes to, že po většinou sami toho moc nemají a žijí v nuzných podmínkách. Hlavně staří lidé na vesnicích, kteří mají tak malé peníze, že jim nevystačí ani na to, aby si koupili boty nebo léky. Přivydělávají si tím, že

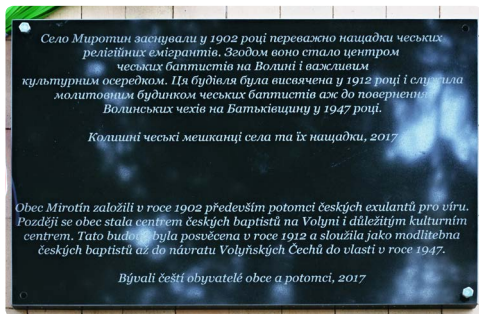

Před modlitebnou

Jaké jsou vaše dojmy z Ukrajiny?

Cestovali jsme po bývalých českých vesnicích a všude jsme se setkali s ochotnými lidmi. Když jsme se někoho ze-

prodávají to, co vypěstují – brambory, ovoce, med, vajíčka atd. Na pouličních bazarech jsme na chodnicích viděli lidi, kteří se snažili prodat něco ze své úrody.

Pamětní deska na modlitebně

Chudoba je vidět na všech místech. Když přijedete na Ukrajinu, je všechno tak nějak „šedé“, jako bylo před desítkami let u nás. Cesty na vesnicích jsou kamenité, mnohdy jsme se báli, jestli to náš karavan zvládne. Není nic zvláštního potkat vůz s koněm nebo starého pána

na starém kole. Děti běhají v nuzném oblečení. Když to člověk vidí, nejraději by rozdal vše, co s sebou má.

Chcete ještě něco říct závěrem?

Jiřina: Náš největší dojem z Ukrajiny není bída, ale úžasná vřelost a statečnost jejích obyvatel potýkajících se s válkou. Budeme s láskou vzpomínat na všechny, které jsme tu potkali, na jejich chudé domky se záhonky plnými pestrobarevných květin a hroznovým vínem pnoucím se nad vchodovou bránou do dvora domu.

Olda: Během naší cesty jsme s manželkou mnohokrát v duchu děkovali našim rodičům, že se rozhodli vrátit zpátky do naší vlasti!

Monika Donátová

VÝVOJ V BJB

Informace z jednání VV dne 13. září 2017

Výkonný výbor se sešel v září na svém druhém pravidelném jednání. Pro lepší přehlednost i vedení našich rozhovorů jsme se rozhodli ho rozdělit na jednotlivé oblasti. Vždy se tak chceme věnovat budoucím vizím a plánům, oblastí odborů, komisí a účelových zařízení BJB, mezisborovým vztahům, přípravám společných setkání, ekumeně a situacím na sborech. V rámci těchto oblastí vám přinášíme stručný přehled, o čem jsme společně jednali.

Vize a plány

VV hovořil o potřebě většího společného modlitebního zápasu za jednotlivé sbory a celou BJB a proto navrhuje od ledna 2018 začít společný modlitební

řetěz po jednotlivých týdnech za konkrétní sbory a společnou práci BJB. Bližší informace o těchto společných modlitbách připraví kancelář VV pro Radu zástupců sborů v Brně. Sborům i odborům bude dán prostor informovat o aktuálních modlitebních tématech vždy v daném měsíci. Podněty budou také 1x za měsíc rozesílány na sbory emailem.

Dále hovořil o 100. výročí založení BJB, které připadne na rok 2019. VV navrhuje v tomto roce udělat společnou konferenci s názvem „Sto let spolu“, na jejímž programu by se podílely i jednotlivé sbory BJB (sestry, mládež, misijní odbor a odbor pro manželství a rodinu). Uva-

žujeme o spojení s podzimní konferencí mládeže, o místu a dalších podrobnostech budeme jednat do RZS, kdy bychom rádi tento záměr představili sborům.

V rámci budoucích plánů nového VV jsme hovořili o obnovení Zpravodaje BJB, jehož vydávání bylo přerušeno a to od ledna 2018. Zpravodaj by vycházel 4× ročně a to jak v tištěné, tak v elektronické podobě a obsahoval by kromě informací ze sborů a pro sbory také aktuality ze společné práce BJB i v zahraničí (práce odborů, komisí, EBF, BWA, atd.). O konkrétní podobě budeme jednat ještě na příštím setkání VV. V rámci rozhovoru jsme také jednali o novém Zpravodaji Síť víry, který byl rozeslán na sbory a VV pověřil tajemníka, aby požádal vydavatele o změnu názvu tohoto časopisu, aby nedocházelo k záměně těchto dvou periodik.

VV dále jednal o termínu a programu kurzu kazatelů, který se uskuteční opět v centru Immanuel a to v termínu 29.–31. 5. 2018. Hostem setkání by měl být bratr Dietrich Schindler z Německa s tématy ohledně růstu sboru a výchovy nových vedoucích. Na upřesnění programu bude VV dále pracovat.

Odbory, komise, účelová zařízení

VV jednal o přípravách konference mládeže v Aši, zabýval se dopisem bratra Boháčka ohledně navržených řečníků i praxe Odboru mládeže v předchozích letech. VV připomíná sboru i Odboru mládeže Organizační řád BJB (část C, odstavec II.) a považuje za potřebné na toto téma vést diskuzi se sbory i s radou Odboru mládeže, aby došlo k vyjasnění kompetencí v přípravách společných akcí.

VV projednal nominace do teologické komise a navrhuje bratry Marka Titěru, Jiřího Marka, Miroslava Čížka, Davida Slámu, Michala Petratura a Jana Bistranina. Tajemník bude tyto bratry kontaktovat a do RZS zjistí jejich odpověď. Sbory mohou tuto kandidátku rozšířit, volba by probíhala pak na příštím SD v Praze v roce 2018.

Bratr Pavel Coufal informoval o rezignaci bratra kazatele Aloise Boháčka na práci v Komisi duchovní služby. Důvodem je nejasný postoj baptistických sborů v otázce potřebnosti ordinace svých kazatelů, kdy stejnou službu vykonávají ordinovaní i neordinovaní kazatelé. Do budoucna se tomuto podnětu musí VV věnovat a upozorňuje také na potřebu doplnit obsazení komise. V současné době nejsou známy žádné požadavky sborů na ordinaci jejich kazatele.

VV dále jednal o návrhu misijního odboru na vydání knihy „Proč křesťanství?“ se zaměřením na apologetiku a mohla by se využít v rámci evangelizačních akcí sborů. Členové VV se k této otázce po prostudování elektronické verze knihy vrátí na příštím setkání.

VV projednal situaci na škole Dorkas, o které informoval tajemník. Do prvního ročníku zatím nastoupilo 8 studentů, čeká se ještě na dodatečné přihlášky. Škola je nyní v situaci, kdy není hospodaření vyrovnané a je potřeba čerpat rezervní prostředky. Další vývoj bude záležet na otázce dodatečně přijatých studentů v prvním ročníku i počtu těch současných, kteří budou pokračovat ve studiu. VV bude očekávat na zprávy z pod-

zimního jednání Rady školy a navrhne pak další postup a řešení pro BJB. Prošíme o vaše modlitby za nové studenty i celkovou situaci na škole.

Bratr Jackanič informoval o přehledu řádů jednotlivých odborů BJB, které neřeší otázku doporučení kandidátů ze strany jejich sboru. VV navrhuje doplnit formulaci do volebního řádu BJB, který by se tak vztahoval na všechny odbory společně, konkrétní formulace bude předložena sborům na RZS v Brně.

Příprava RZS, SD a mezisborové vztahy

VV jednal o vývoji ohledně usnesení SD 2017 týkajícího se sboru Na Topolce a dopisu, který byl adresován sborům v tomto měsíci. Staršovstvo sboru požádalo o společné setkání s VV, které by se mělo uskutečnit 5. října. VV z tohoto setkání připraví zprávu pro RZS.

VV dále pokračoval v přípravě Rady zástupců sborů v Brně, kde se v rámci programu budeme věnovat konferenci k výročí BJB v roce 2019, pravidlům pro přípravy mládežnických konferencí, plnění Usnesení SD ve vztahu ke sboru Praha 4, přesunutým návrhům ze SD, obnovení vydávání Zpravodaje BJB, aktualizaci pravidel pro přidělování dotací a dalším aktuálními tématům.

Sbory

VV hovořil o situaci sborů, které hledají kazatele. Aktuálně se jedná o sbor v Brništi. Dále byl VV informován sborem v Žatci o nástupu nového kazatele bratra Stanislava Baláže ze Slovenska. Tajemník také informoval o odchodu bratra kazatele Lva Schulze z plzeňského sboru do ECM a ukončení jeho služby v BJB.

VV jednal o zájmu dvou korejských skupin požádat o členství v BJB. VV pověřil tajemníka k tomu, aby pro složitost v komunikaci požádal nejdříve obě skupiny o písemné odpovědi ohledně jejich důvodů pro žádost o členství v BJB.

Bratr Pavel Coufal informoval o podnětech ze strany staršovstva a diaconů karlovarského sboru, se kterými se sešel. Sbor vyjadřuje touhu se více scházet s ostatními, touhu po změně duchovního ovzduší v Jednotě a navrhuje, aby i jednotliví členové VV více navštěvovali jednotlivé sbory.

Finance a organizace

VV hovořil o budoucím financování BJB na základě materiálů, které předložil tajemník. Podle hrubého odhadu by při zachování současné výše nákladů a klesajících dotací v rámci přechodného období mělo dojít k zápornému hospodaření zhruba kolem roku 2022. VV proto doporučuje, aby se od roku 2018 začalo s diskuzí ohledně budoucí podoby VV a jeho financování. BJB by měla udělat rozhodnutí do roku 2021 (do nových voleb) tak, aby vyhlášení voleb v předchozím roce probíhalo již podle tohoto rozhodnutí (ve smyslu výše úvazků a výše členských příspěvků).

VV v rámci diskuze o hospodaření také hovořil o návrhu bratra Radka Pospíšila na odmítnutí přijímání dotací na chod kanceláře od roku 2019 a tento návrh zamítl.

Bratr tajemník informoval o revizi účetnictví, kterou provedla revizní komise dle volebního řádu k 30. 6. 2017. Revizní komise kontrolovala kromě jiného

také naplnění volebního řádu, kdy došlo podle pravidel k překrytí úvazků odcházejících a nových pracovníků o jeden měsíc za účelem předání agendy. Předseda vděčně vyzdvihl perfektní zpracování archivu, na kterém pracoval bývalý předseda bratr Milan Kern. Původní pracovní úvazky tajemníka a předsedy tak byly ukončeny včetně čerpání dovolené k 30. 6. 2017. VV byl také tajemníkem informován, že současná podoba volebního řádu je dostatečná a je možné podle pravidel předávání i v budoucnosti pokračovat.

VV schválil návrh tajemníka na aktualizaci pravidel pro rozdělování dotací na sbory se zachováním stejných principů rozdělování dotací na úvazky. Znění bude předloženo k diskusi na RZS.

Tajemník informoval o čerpání podpory pro kazatelské rodiny na letní tábory dětí. VV schválil, aby od roku 2018 byla poskytována všem stejná částka ve výši 1 000 Kč na dítě a rok na základě zasláné žádosti.

VV schválil žádosti sborů o prodloužení dotací pro sbory Ostrava a Praha XXI. století.

Bratr Erik Poloha informoval o jednáních o spolupráci s maďarským misiónářem pro neslyšící v ČR, který by byl ochotný pomoci s touto službou. VV požádal letos o finanční pomoc Čsl. konvence a podle výsledku bude možné tuto službu podpořit.

VV rozhodl o vydání *Slov života* na rok 2018 ve stejném počtu kusů jako v předchozím roce (610 ks menší verze, 100 ks

větší verze). Cena byla stanovena opět na 110 Kč a 130 Kč.

VV schválil cestu bratra Erika Polohy jako místopředsedy VV na koncil EBF. Jedná se o zastoupení za bratra Pavla Coufala, který se ze zdravotních důvodů nemůže zúčastnit. Na koncilu v Arménii tak zastoupí BJB bratři Jackanič a Poloha.

Ekumena

Bratr Jackanič a Coufal informovali VV o odeslání nesouhlasných vyjádření se stavbou Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí dle usnesení SD 2017 a to na Magistrát HMP, starostovi Prahy 1, kardinálu Dukovi a Ekumenické radě církví. Bratrská jednota baptistů tuto snahu nepodporuje, protože dle našeho názoru povede k otevření starých křivd a nedorozumění (viz. Usnesení SD 2017/20 ze dne 22. dubna 2017, ve kterém se píše, že Bratrská jednota baptistů odmítá snahu o obnovení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Vnímáme ho jako symbol rozdělení našeho národa a jeho obnovení nepovede dle našeho názoru k vyrovnání se s naší historií, ale otevření starých křivd a nedorozumění v církvi i ve společnosti).

Bratr Jackanič informoval o hledání zástupců BJB do mediální komise ERC. Případní zájemci o práci v této oblasti mohou kontaktovat tajemníka.

Ostatní

Bratr Coufal informoval o své účasti na jednání redakční rady *Rozsévače*, o zaměření časopisu a nových spolupracovnících. Tlumočil prosbu redakční rady o větší propagaci ve sborech a nabídku volných čísel pro zájemce. Bratr také

informoval o postoji redakční rady, že *Rozsěvač* chce sloužit pro povzbuzení široké veřejnosti církevní i necírkevní a to svědectvími, zamyšleními, zprávami ze sborů, z celocírkevních akcí apod.

a není určen pro vedení teologických diskusí a řešení vnitřních sporů.

Příští setkání VV se uskuteční ve středu 18. října 2017.

Jan Jackanič – tajemník VV BJB

VÝVOJ V BJB

K informacím z jednání VV BJB dne 13. 9. 2017 – doplnění Radek Pospíšil (2. 10. 2017)

Vážení bratři, vážené sestry na Sborech BJB v ČR,

k části: **Odbory, komise, účelová zařízení** – odrážka 1: VV jednal o přípravách konference mládeže v Aši, zabýval se dopisem bratra Boháčka ohledně navržených řečníků i praxe Odboru mládeže v předchozích letech. VV připomíná sboru i Odboru mládeže Organizační řád BJB (část C, odstavec II.) a považuje za potřebné na toto téma vést diskuzi se sbory i s radou Odboru mládeže, aby došlo k vyjasnění kompetencí v přípravách společných akcí.

Sám za sebe připojuji následující sdělení: Na celostátní Konferenci mládeže BJB v Aši nebyl akceptován seminář pod názvem: „Baptistické zásady“ resp. „Baptistické minimum“, který jsem měl z po-

věření VV BJB v rámci řádného programu vést. Stejně tak, nebyl akceptován seminář bratra Luboše Tomandla ze Sboru BJB Cheb 2.

Vzhledem k tomu, že se jedná o celostátní baptistickou konferenci, a že je na těchto konferencích již řadu let dáván prostor řečníkům, jejichž teze jsou vystavěny na příliš zjednodušeném konceptu vymezení se vůči jiným denominacím, jinému pojetí víry či zbožnosti, mám důvodnou obavu z jednostranného a manipulativního působení na naši mládež (Poznámka: jiný seminář dotýkající se tématu baptistických zásad v nabídce konference není.)

V lásce Kristově
Radek Pospíšil – člen VV BJB v ČR

VÝVOJ V BJB

K informacím VV BJB z jednání dne 13. 9. 2017 – doplnění Jan Jackanič (4. 10. 2017)

Milí bratři, milé sestry, rád bych tímto způsobem doplnil email bratra kazatele Radka Pospíšila ohledně mládežnické konference. Mohu potvrdit, že oba semináře navrhované VV v programu nebudou, chybí zde však podstat-

ná informace, že o programu konference rozhoduje Rada Odboru mládeže společně s pořadajícím sborem, nikoliv VV. Proto ani VV nemůže nikoho pověřit k tomu, aby vedl nějakou část programu bez souhlasu toho, kdo setkání pořádá.

Mládežnické konference jsou připravovány po mnoho let ve spolupráci s místní mládeží, v každém roce tak zazní jiné důrazy a zveme i jiné řečníky. Tento model je náročný na vzájemnou komunikaci a důvěru, která se nám bohužel ze vztahů mezi sbory vytrácí. Dochází tak k tomu, že je pro nás (jako Odbor mládeže) stále těžší najít způsob, jak připravit společný program tak, aby odpovídal důrazům všech zapojených. I proto VV navrhuje, aby se tímto tématem zabývala RZS a byly vyjasněné kompetence sboru, Odboru mládeže i VV, aby nedocházelo k podobným napětím, jako je toto.

Celé téma je daleko širší, než je možné popsat ve zprávách z jednání VV a proto jsme se nakonec rozhodli jako VV pouze pro takto stručnou zprávu s tím, že bude v Brně dána možnost všem se vyjádřit osobně. Pokud máte přesto nějaké dotazy, rád vám na ně odpovím. Zároveň vás také zvu do Aše na mládežnickou konferenci, abyste si představu o programu mohli udělat také sami. Nově bude v programu zařazen seminář bratra předsedy Pavla Coufala s názvem Kam kráčíte, čeští baptisté? Jsem přesvědčen o tom, že v dnešní době je to velice aktuální téma a tento rozhovor potřebujeme.

Jan Jackanič – tajemník VV BJB

ZE SVĚTA BAPTISTŮ

Kazatelka Jenni Entrican novou předsedkyní EBF

Novou předsedkyní Evropské baptistické federace se stala kazatelka Jenni Entrican. Někdejší předsedkyně Baptistického svazu Velké Británie je druhou ženou, která převzala tuto roli. Stalo se tak na výročním koncilu EBF v arménském Jerevanu.

Jenni Entrican byla v roce 2015 zvolena místopředsedkyní EBF. Ke svému nynějšímu zvolení předsedkyní dodala: „Za poslední dva roky jsem jako místopředsedkyně mohla cestovat do řady zemí v Evropě a na Středním východě. Směla jsem poznat, jak baptisté žijí svou víru za různých obtížných okolností. Cítím se velmi poctěna, že jsem se mohla z Boží milosti ujmout tohoto předsednictví. Doufám, že budu moci povzbuzovat a podporovat naše sestry a bratry v EBF. Velmi vás prosím o modlitby, abych tuto roli mohla naplnit.“

Jenni Entrican

Radost nad tím, že se Jenni Entrican stala novou předsedkyní, neskrýval ani tajemník EBF Tony Peck: „Když byla v 90. letech zvolena Birgit Karlsson (ze Švédska), která se stala první ženou v roli předsedkyně EBF, vedlo se tenkrát mnoho debat.“ Nyní to bylo již mnohem přijatelnější.

Modlitba za Jenni Entrican a její spolupracovníky

K volbě Jenni Entrican nejprve místopředsdkyní EBF Tony Peck poznamenal: „EBF má různé názhledy na službu žen. Dohodli jsme se, že v různých náhledech na tuto otázku si dopřádáme svobodu a tu bychom měli vzájemně respektovat. Otázka služby žen není něčím, co by mělo jakýmkoliv způsobem rozbit naše společenství.“

Nominace Jenni Entrican byla nakonec schválena naprosto přesvědčivě, pouze několik delegátů hlasovalo proti nebo se zdrželo. Byli to zástupci, kteří docela pochopitelně cítili, že v této věci musí prezentovat pohledy svých svazů. Vidím tento výsledek jako znamení skutečného pokroku v šíři a hloubce našeho společenství EBF, které dokáže takové rozdíly a rozmanitost přijmout.“

Tony Peck dále řekl, že nová předsdkyně přináší do této role své celoživot-

ní zkušenosti, včetně zkušenosti s duchovním vedením a s průkopnickou misí (po několik let stála v čele zakládání sboru Jacob's Well).

Jenni Entrican věří v oslovení širší baptistické rodiny: *„Naučila jsem se velké úctě ke svým evropským bratrům a sestram, protože jsem se dozvěděla o těžkostech, kterým mnozí čelí, a o tom, jak jsou oddaní Kristu a rodině baptistů.“*

Tradiční prezentace všech účastníků při zahajovacím večeru koncilu EBF pro mě vždy bývá významnou událostí, která mi připomíná šíři této federace – zahrnuje nejen Evropu, ale i Blízký východ.

Při četbě historie EBF od jejího založení v roce 1950 člověka snadno zasáhne, s jakou statečností a nezdolností baptisté čelili těžkostem v poválečné Evropě. Hledali způsoby, jak spolu žít a podporovat se ve velmi rozmanitých podmínkách.

Potěšilo mě, že jsem se stala druhou ženou povolanou do této služby. Mou modlitbou a mým odhodláním je sloužit, podporovat a povzbuzovat širokou baptistickou rodinu v jejich snahách v těchto neskladných a náročných dnech žít, jako Kristovi následovníci, pro Boží království.“

Asatur Nahapetyan

Místopředsedou EBF byl zvolen Meego Remmel z Estonska, který Jenni Entrican vystřídá v její roli předsedkyně za dva roky. Výroční setkání EBF se tentokrát konalo v Jerevanu, v domovské zemi končícího předsedy EBF Asatura Nahapetyana, který vede Arménský baptistický svaz. Asatur Nahapetyan, jehož učitelem a rádcem byl David Coffey, bývalý generální tajemník Svazu britských baptistů, studoval na Mezinárodním baptistickém teologickém semináři v Praze a prošel stejným studijním programem Světového svazu baptistů pro mladé vedoucí, který pomohl vychovat Elijaha Browna, nového generálního tajemníka BWA.

Tony Peck poznamenal, že „Asatur Nahapetyan je dobrou ukázkou toho, když jsou k vedoucím rolím povzbuzováni potenciální mladí lidé. Kvůli náhlé smrti svého předchůdce se kazatel Nahapetyan stal v mladém věku předsedou arménských baptistů a prokázal vynikající schopnosti vedení. Pomohl rozvinout baptismus, který je zřetelně arménský. Došlo přitom k nárůstu počtu sborů. Když se Arménie stala v roce 1991 nezávislou zemí, baptistické sbory měly všeho všudy 350 členů. Nyní je zde více než 100 sborů a 6 000 členů.“

Zdroj: www.ebf.org
Přeložila Lydie Kucová

ZE SBORŮ

Krátce...

- **Návštěva z Arménie:** V úterý 5. září navštívil v Praze Výkonný výbor BJB bratr Asatur Nahapetyan, představitel arménských baptistů a v té době dosluhující předseda EBF (o zvolení nové předsedkyně EBF Jenni Entrican z Velké Británie čtěte na str. 33). Sdílel se o chystaném koncilu EBF v Jerevanu a také o otázkách, kterými se zabývají baptisté napříč Evropou. Povzbuzoval bratry ve VV k úsilí o jednotu a pozval k návštěvě Arménie.

- **Společná díkuvzdání:** Také v měsíci říjnu pokračují slavnosti díkuvzdání ve sborech. V neděli 1. 10. slavili společně díkuvzdání sbory v Lovosicích, Jablonci a stanice děččinského sboru v Jílovém, 8. 10. proběhlo tradiční společné díkuvzdání sborů v Brništi, Cvikově a Liberci, a v těžce neděli proběhla společná slavnost sborů v Praze 3 a Žatci. Slavnosti díkuvzdání probíhají i v dalších sborech.

KALENDÁŘ NA ROK 2018

9.–11. února

Kompas

(Setkání Odboru mládeže)

16.–18. března

Československá konference
mládeže (Bratislava)

21. dubna

Sjezd delegátů (Praha)

4.–6. května

Konference sester (Košice)

12. května

Konference Neboj se,
toliko věř! (Lovosice)

29.–31. května

Kurz kazatelů
(centrum Immanuel)

3. listopadu

Rada zástupců sborů (Brno)

• **Koncil EBF:** Letošní koncil EBF proběhl ve druhé polovině září v Jerevanu, Arménii. Významným slovem o potřebě reformace mezi baptisty, která bez Ježíše Krista není možná, na něm promluvil Otniel Bunaciou, nově zvolený předseda komise EBF pro teologii a vzdělávání. Z koncilu vzešly čtyři rezoluce týkající se proti-teroristické legislativy a náboženské svobody, křesťanského manžel-

ství, Iráku a náboženské svobody v Rusku. Podrobnější informace k rezolucím i promluvu Otniele Bunacia přineseme v jednom z příštích čísel Zpravodaje.

• **Jednání o situaci v BJB:** Při koncilu EBF proběhlo jednání o situaci v BJB mezi Tony Peckem, Janem Jackaničem a Erikem Polohou, na kterém tajemník EBF vyzval představitele BJB, aby všechny strany usilovaly o jednání za jedním stolem. Tony Peck navrhl a zároveň vyjádřil naději, že pokud se zainteresované strany sjednotí na doporučujících rezolucích EBF ke křesťanskému manželství, je možné otevření širšího rozhovoru o postoji k LGBT lidem.

• **Rozhovor s VV BJB:** Ve čtvrtek 5. 10. proběhlo věcné jednání mezi VV BJB a staršovstvem sboru v Praze 4, na němž mezi jinými byla zmíněna smířčí komise, jednání RZS s tématem homosexuality, nová náboženská společnost a také Zpravodaj baptistických sborů v ČR. Bližší informace z tohoto jednání budou dle dohody staršovstva sboru a VV zahrnuty ve zprávách z nejbližšího jednání VV.

• **Podzimní RZS:** Program podzimní RZS, která se bude konat 4. 11. v Brně, bude zahrnovat následující body rozpravy: konference BJB 2019 „Sto let spolu“; příprava společných konferencí mládeže; plnění usnesení SD ve vztahu ke sboru Praha 4; diskuse k předneseným návrhům ze SD a Zpravodaj BJB. Otázce homosexuality a obecně LGBT lidí by mělo být věnováno až dvě hodiny času ze společného jednání.

• **Konference Misijního odboru BJB:** Ve dnech 13.–14. 10. proběhne ve Vysockém Mýtě konference Misijního odboru, na které bude zvolena nová rada tohoto odboru.

Ve tmách vzchází přímým světlo; Bůh je milostivý, plný slitování, spravedlivý.

Žalm 112,4

Po letech informačního temna začíná českým baptistům svítat. Výkonný výbor BJB na svém posledním zasedání rozhodl, že bude vydávat svůj věstník. Zdá se, že nám končí období, kdy každá informace měla cenu zlata a že nám začíná radostné a plodné období zpravodajské.

Denominační bulletin vydávaný Výkonným výborem čtenářské obci již dlouho citelně chybí. Mějme naději, že by mohl napomoci, aby se informace z jednání Výkonného výboru dostávaly do sborů BJB včas a snadno dosažitelným způsobem.

Přípravy nového věstníku se má ujmout tajemník Výkonného výboru, který ho bude mít na starosti. Vedle už zaběhlého *Zpravodaje baptistických sborů v ČR*, jehož již třetí číslo právě čtete, tak by měli mít čtenáři k dispozici další informační bulletin. Dobu zpravodajského temna tak vystřídá radostná doba zpravodajská. Máme se na co těšit. Připočítáme-li k tomu ještě měsíčník českých a slovenských baptistů *Rozsévač*, pak se nevelká komunita českých baptistů tímto počinem stane svými třemi periodiky jistě nepřehlédnutelnou v celé české ekuméně.

Neinformovanému čtenáři může tato situace připomenout neúprosnou konkurenci časopisů *Tam-Tam* Rychlých šípů a *Sběrače* Bratrstva kočičí pracky z Fo-

glarova napínavého vyprávění. Jen možná bude tápat, kdo jsou oblíbené Rychlé šípy a kdo je opovrhované bratrstvo, vedené nesympatickým Dlouhým bidlem. Ale takové vnímání časopisů by bylo velmi nešťastné, zjednodušené a hlavně zavádějící. Černobílé vidění vede jen ke sporům, pomluvám, nenávisti a nevrživosti.

Ostatně je to zcela zbytečné. *Zpravodaj baptistických sborů v ČR* se nevymezuje denominační Bratrskou jednotou baptistů. Přináší informace a příspěvky i z baptistických sborů, které nejsou v BJB. Rozsah a dosah *Zpravodaje* je širší a čtenáři si ho jistě nebudou plést s občasníkem Výkonného výboru BJB. Proto bychom měli přivítat nový věstník s vděčností, že se konečně Výkonný výbor rozhodl kultivovaně informovat naši baptistickou obec. Věřme, že to budou informace užitečné a budující, že budou objektivní a že budou čtenáře seznamovat nejen s českými realitami v BJB, ale že také otevřou okno do sestersko-bratrských baptistických seskupení ve světě.

Těšme se na zajímavé a užitečné zprávy i informace o aktuálních teologických rozhovorech na palčivá témata, které probíhají v Evropské baptistické federaci (EBF) i ve Světovém svazu baptistů (BWA).

Věřme, že nové periodikum Výkonného výboru BJB bude v pravdě baptistické, že bude pomáhat šířit baptistické ideje svobody svědomí i samostatnosti a svébytnosti baptistických sborů.

Popřejme novému věstníku, aby byl pro své čtenáře zdrojem objektivních informací a napomáhal kultivovat nejen své

čtenáře, ale i samotný současný vývoj v Bratrské jednotě baptistů.

Štěpán Křivánek

POZVÁNKA

Zpravodaj na Facebooku

Zpravodaj baptistických sborů v ČR získává další nové čtenáře a příznivce v sociálních médiích. První velký krok udělal vstupem do sociálního média Facebook. Stalo se tak podle záznamu na profilu veřejné skupiny Zpravodaje ve středu 11. září. Zájem o nový časopis na Facebooku byl nevidaný. Za necelé dva dny získala veřejná skupina 160 členů. To jsou konkrétní uživatelé Facebooku, kteří mají zájem o pravidelný odběr novinek a informací Zpravodaje. Kromě těchto členů může navštívit veřejnou skupinu a číst si příspěvky kdokoliv, kdo není členem této skupiny.

Veřejná skupina na Facebooku se jmenuje **Zpravodaj baptistických sborů v ČR** a můžete ji navštívit na této adrese: <https://www.facebook.com/groups/ZPRABAS/>

[//www.facebook.com/groups/ZPRABAS/](https://www.facebook.com/groups/ZPRABAS/). Zpravodaj, familiárně nazývaný zkratkou ZPRABAS, ji založil v očekávání vzniku komorní komunity čtenářů.

Redakce Zpravodaje však byla velmi překvapena nečekaně velkým zájmem, a tak se rozhodla, že paralelně zřídí i facebookovou stránku, která nabízí více možností pro vkládání zpráv a komunikaci se čtenáři. Tato stránka je na adrese: <https://www.facebook.com/ZPRABAS/>. Pokud se na novou stránku rozhodnete podívat, nezapomeňte stisknout tlačítko **TO SE MI LÍBÍ, SLEDOVAT** a **SDÍLET**, abyste byli včas o novinkách informováni. Nové příspěvky bude redakce paralelně zveřejňovat i ve veřejné skupině. Na facebookové stránce i ve veřejné sku-

pině jsou ke stažení všechna dosavadní čísla Zpravodaje. Na stránce Zpravodaje vznikl archiv všech čísel Zpravodaje, který je snadno dostupný jedním kliknutím na tlačítko DALŠÍ INFORMACE, které je umístěno pod profilovou fotografií stránky.

Na stránce i ve veřejné skupině jsou zveřejňovány také informace, které se do Zpravodaje nevejdou, grafická Povzbuzení pro dnešní den, videa a hudební klipy.

Pokud budete mít jakékoli informace o akcích vašeho sboru nebo se budete

účastnit mezisborové akce, můžete velmi jednoduše pomocí Messengeru nebo příspěvku do skupiny nebo na stránku ZPRABASu zaslat fotografii, krátké video a svůj komentář o akci. Vaše zprávy můžeme převzít do rubriky Krátké zprávy ze sborů. Děkujeme vám za vaše příspěvky.

Redakce Zpravodaje děkuje vám i návštěvníkům veřejné skupiny na Facebooku, za vaši přízeň a prosíme vás, abyste pozvali i další své přátele, kteří mají zájem o zprávy Zpravodaje baptistických sborů v ČR.

-krst-

**Hledte, jak velikou lásku nám otec daroval:
byli jsme nazváni dětmi božími a jsme jimi.**

1 Janův 3,1

Haló?

Bože?

Původní historický seriál
z druhé světové války

Napsala
E. H.

1. díl

© 2015

Nový seriál **Haló? Bože?**, který v tomto čísle Zpravodaje začínáme zveřejňovat na pokračování, nás zavede do období 2. světové války. Dotýká se stále bolestného tématu holocaustu. Autorka E. H. ho uchopila mimořádně pozoruhodným způsobem. Vypráví pohnutý příběh židovského chlapce Manuela, jehož očima vnímáme útrapy obětí holocaustu a nelidskost jejich tyranů. Nejde jí však o ostře realistické líčení tělesných krutostí, kterým byly oběti v tomto období vystaveny. Jde hlouběji, do duše nevinné oběti, s níž můžeme prožít stejně krutá, ne-li bolestnější zranění. Příznačné pro její vyprávění je, že příběh není černobílý. Oběti i vrazi jsou jen lidé, kteří podléhají Božímu soudu. A to je naléhavé poselství pro nás, pro dnešní dobu, plnou vášni a teologických disputací. Je to vážné připomenutí, kam vede netolerance jiného pohledu víry, fanatismus a prosazování vlastních věroučných představ na úkor druhých.

Štěpán Křivánek

Haló? Bože?

Proč jsem na tak hrozném místě?

*Proč tu všichni muži mají pruhovaná pyžama, nepečlivě ostříhané vlasy a na ruce vyte-
tované jakési podivné číslo?*

Proč se musím mačkat na jedné špinavé palandě společně se šesti muži?

Proč musím pracovat na šicím stroji, když nejsem holka?

Proč musí muži tak tvrdě pracovat v nějakých dolech?

Proč mě odtrhli od maminky?

Proč tu jsem jenom s tatínkem?

Proč jsou tu skoro všichni Němci zlí?

Manuel Renner byl teprve šestiletý malý kluk, co rád dováděl a žil spokojeně jako jediné dítě se svými rodiči ve velkém domě s rozlehlou zahradou v Rakousku. Kamarádil se stejně starými kluky, se kterými rád hrál fotbal a házel daleko kameny. Choval se prostě jako vy, děti – přestože pocházel z jiné doby.

Jednoho večera, když spokojeně spal ve své teplé posteli, k nim do bytu najednou vtrhli nějací strážníci v uniformách a jízlivě se ušklíbovali. Pak si to uvědomil. Byli to Němci. Přišli si pro něj a jeho rodinu.

Měl šílený strach. Schoulil se ve své posteli do klubíčka a svíral svého plyšového medvěda Kuličku. Dostal jej nedávno. V duchu se začal úpěnlivě modlit k Bohu. K tomu ho vedli rodiče a Manuel to měl rád. S Bohem promlouval poměrně často. Když byl ve škole a nudil se, nebo když procházel kolem party pochybných výrostků, co si vybijeli vztek na tak malých klucích, jako byl i Manuel.

Snažil si to za žádnou cenu nepřipouštět. V duchu měl však pocit, že ho Bůh tentokrát zradil. Němci zcela bezohledně vtrhli do skromně zařízeného pokojíčku. Manuel se ještě více schoulil a předstíral, že spí. Strážníci se trochu nemotorně ve svých vysokých botách s těžkými podrážkami pohybovali v malé místnosti. Chlapec netušil, po čem pátrají. Byl to přeci jeho pokoj. Nemají tu vůbec nic pohledávat!

V tu chvíli si ho začal prohlížet ten nejvyšší strážník.

„Ten kluk nespí. Dělejte, vy smradlaví Židi – sbalte si, nebo na vás pošlu psy!“

„Zlatíčko,“ rozplakala se maminka a vrhla se ke svému synkovi. I ona měla šílený strach.

„Za pět minut ať jste před domem!“ zavrčel strážník a následován ostatními vyšel z domu.

Všichni tři na sebe vyděšeně koukali.

„Mu... Musíme si zabalit,“ vykoktal tatínek. Tak nejistý v životě nebyl. Maminka překotně přikývla a vyběhla z pokoje sbalit nejnnutnější věci.

„Manueli, oblékni se. Venku je zima.“

„Vždyť je noc!“ zaprotestoval Manuel.

Tatínek si povzdechl. „To máš sice pravdu, ale jiná možnost nám nezbývá.“

Chlapeček tedy vyskočil z postele a navlékl si kalhoty, košili, ručně pletený svetr, prošívaný kabát, jenž měl na sobě přišitou pěticípou žlutou hvězdu s nápisem Jude, což znamená Žid, a do čela narazil čepici s kšiltlem. Nakonec si zavázal tkaničky na svých botách. Třásl se. Zimou to však nebylo – to se třásl strachy. Byl silně unavený a k tomu zoufale vyděšený. Ti strážníci se mu pranic nelíbili. Vyhrožovali jim. To se nemá dělat.

Za pět minut stála rodina před domem. Strážníci jí stručně a ne zrovna přátelsky vysvětlili, že půjdou na nedaleké náměstí a odtud dojdou na blízké nádraží.

Manuelovi byla zima, i když skoro utíkal, aby držel krok se strážníky. Rychle mu totiž došlo, že kdyby se všelijak otálel, mohli by na něj poslat psy. A o to pochopitelně nestál.

Na náměstí se k sobě choulily početné rodiny. I jejich členové měli na oblečení naší hvězdy. Němci v uniformách všechny rodiny pečlivě spočítali, a když byli konečně spokojeni, vyšli směrem na nádraží.

Všichni cestou mlčeli. Není se čemu divit, protože byli bez sebe strachy. Proč je vedou na nádraží? Kam pojedou? Co je tam čeká?

Za patnáct minut dorazili na nádraží. Manuelovi se naskytla hrozná podívaná. Všude, ale doopravdy všude byli k sobě nacpaní lidé. Hoch se chytil maminky za ruku. Obával se, že by se v tom lidském chumlu ztratil a nikdy by své rodiče nenašel.

Nejvyšší strážník nařídil své skupině Židů, aby nastoupili do posledního vagonu. Manuel měl pocit, že se přeslechl. To, co stálo na kolejích, se vůbec nepo-

dobalo žádnému vagonu, kde by se alespoň převáželo uhlí. To byl vagon, kde se převážela prasata.

Vytryskly mu slzy do očí. Cítil velké ponížení. Nechtěl do toho vagonu. Vždyť přeci není prasátko. Ano, je občas trochu špinavý, ale není jako to kulaté růžové zvíře, co chrochtá. Vždyť přeci umí mluvit. Umí psát. Když se snaží, tak dokonce i počítat. Nic z toho přece prase neumí. Tak čeho tím chtějí Němci docílit?

I mamince se zkřivila ústa, když do vagonu nastoupila. Honem zasedla místo v koutě a na zem naskládala zavazadla. Brzy se vůz naplnil. Manuel si ani nemohl natáhnout nohy. Všude se na něj mačkali lidé a v uzavřeném prostoru začalo být nedýchatelno. Přitiskl se ještě více k mamince. Ta ho chytla za ruku a povzbudivě mu ji stiskla.

„Manueli, teď musíme být stateční,“ pošeptala mu maminka do ucha a silně ho objala kolem ramen. „Nevím, jak dlouho pojedeme, ale asi budeme mít hlad a žízeň... Nesmíme ztrácet naději. Až dojedeme na místo, určitě nám všechno vysvětlí a vše bude v pořádku. Jenom tomu musíme věřit. Rozumíš mi, Manueli? Musíme tomu věřit. Musíme Bohu věřit.“

Zanedlouho s trhnutím vyjeli. Manuel se necítil ve své kůži. Ve vagonu cestovala i miminka, která hlasitě plakala a někteří staří lidé vzdychali bolestí, protože vůz sebou házel na všechny strany a jim to nedělalo zrovna nejlépe. Vyčerpáním chlapeček usnul, zahalený láskou své maminky, která ho pořád svírala kolem ramen – jako by měla strach, že by jí ho někdo vzal.

Klidně však nespal. Za dvě hodiny se zas probudil hladem a žízní. Zděsil se. Nevěděl, jak dlouho pojedou, jenže tady žádná voda nebyla. Ani jídlo. Zoufale chtěl z vozu pryč. Ještě nikdy nehladověl a nežíznil. Krutá rakouská zima se mu vkrádala pod kabát a na těle mu okamžitě naskočila husí kůže. Snažil se nerozplakat. Nechtěl být na tom hnusném, hnusném místě už ani minutu.

Musíme tomu věřit. Musíme Bohu věřit.

Haló? Bože?

Já se tomu opravdu snažím věřit. Opravdu se Ti snažím věřit.

Ale co mám dělat, když mi to nejde?

Musím tomu věřit. Musím Tobě věřit.

E. H.

V seriálu jsou použité kresby vězňů z koncentračních táborů

KONFERENCE MLÁDEŽE Bratrské jednoty baptistů

26. - 29. října 2017 v Aši

Ježíš jí řekl:
"Já jsem vzkříšení i život.
Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít."
Jan 11:25

ODM

Připravuje Rada Odboru mládeže BJB
ve spolupráci se sborem BJB v Aši

sos.bjbas.cz

S.O.S. je nejznámější mezinárodní tísnový signál. Jedno z vysvětlení říká, že zkratka vznikla z anglických slov „SAVE OUR SOULS/SHIPS“ (=zachraňte naše duše/lodě). My lidé se na tomto světě topíme v kdekádem problému. Tím nejhorším je neznat Krista a zemřít bez Něho. Ježíš Kristus svou smrtí a vzkříšením nabídl záchranu všem, abychom

s ním žili věčně, a abychom se vyhnuli mnohým dalším problémům... Jsi zachráněn? Umíš říct ostatním o Tom, který tě zachránil?

Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“

Jan 11,25

TÉMA: Vzkříšení a život

HLAVNÍ ŘEČNÍCI: Alois Boháček, Nick Lica, Jaroslav Pospíšil

SEMINÁŘE A ŘEČNÍCI:

Mojmír Adámek – Důležitost Kristova vzkříšení

Andrew Bair – Jsem křesťan a co dál?

Alois Boháček – Zákon a milost

Petr Braha – Křesťan ve virtuálním světě

Petr Braha – Evangelium dětem z ulice

Petr Coufal – Chvála a hudba v životě Církve

Pavel Coufal – Kam kráčíte, čeští baptisté?

Václav Chumchal – Svědkové Jehovovi – jak je vést ke Kristu?

Václav Chumchal – Zpověď protestanta

Radek Kolařík – Nesud', aby si nebyl souzen

Radek Kolařík – Evangelium a učednictví

Nick Lica – 10 věcí, než si řeknete ANO

Marek Macák – Mezilidské vztahy

Pavel Novosad/Vladimír Zeman - Misie

Šimon Piksa – Jak se sdílet o Bohu?

Daniel Spratek – Luther a Islám

Daniel Spratek – Bible a Archeologie

Daniel Spratek – Reformace reformátora

Pavína Sztefková, Šárka Klusová – Proč jsou holky na světě?

Unie Kompas, z.s., Pod Stráněmi 2505, 760 01 Zlín, IČO: 670 28 144

Centrum křesťanského psychologického poradenství a terapie

www.krestanskaporadna.cz

Specifikum Centra spočívá v přímém zapojení křesťanských hodnot a zásad do poradenské a terapeutické praxe.

Zaměřujeme se na dospělé klienty – jednotlivce i páry.

Nabízíme pomoc při:

- úzkostech, strachu, nejistotě, studu
- zažívání opakovaných neúspěchů, při dlouhodobé nespokojenosti
- prožívání ztrát či zásadních změn v životě
- stavech vyčerpanosti a přetížení
- psychosomatických obtížích
- obtížích v mezilidských i partnerských vztazích
- poznání sebe sama, při hledání sebedůvěry
- osobním ukotvení v křesťanských hodnotách

**Poradenství poskytují
odborníci—křesťané:**

Mgr. Andrea Novosadová,
psycholožka

telefon: 739 812 941

e-mail: novosadova@unko.cz

Mgr. et Bc. Martin Stavjaník,
psychoterapeut

telefon: 732 136 905

e-mail: unko-archa@centrum.cz

Najdete nás:

Zlín

Divadelní 3242

(suterén budovy Regina)

Facebook:

@krestanska.poradna.zlin

Pro mimozlínské klienty nabízíme po domluvě možnost konzultací po skypu.

Konzultace nejsou hrazeny zdravotními pojišťovnami ani dotovány. Konzultace si klienti hradí sami:

první nebo jednorázová konzultace:

jednotlivec, 60 min: 450 Kč

pár, 90 min: 550 Kč

Při delší spolupráci je cena konzultace nižší.

POZVÁNKA

NA 70. LETÉ VÝROČÍ OD ZALOŽENÍ
**SBORU BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ
V ŠUMPERKU** 1947-2017

22. ŘÍJNA 2017 - 9:30 - BOHOSLUŽBA DÍKŮVZDÁNÍ
- 14:00 - SLAVNOSTNÍ SHROMAŽDĚNÍ
S OHLEDNUTÍM DO MINULOSTI

BRATRSKÁ JEDNOTA BAPTISTŮ, M.R. ŠTEFÁNKA 10A, ŠUMPERK, WWW.SUMPERK.BJB.CZ

Sbor BJB v Praze 3 — misijní stanice v Bělé pod Bezdězem

Hledá správce sborového domu — manžele
nebo rodinu s dětmi, kteří se rádi zapojí
do aktivit našeho sboru.

Možnost nastěhování od 1.12. 2017.

Bližší informace na telefonu:
Petr Cankař: 602 134 527
Aneta Kriššáková: 724 730 295

Nemohu již odsuzovat
nebo nenávidět bratra,
za kterého se modlím,
bez ohledu na to,
kolik mi způsobil
trápení.

Dietrich Bonhoeffer

ZPRAVODAJ BAPTISTICKÝCH SBORŮ V ČR, vydává Sítí víry, volné sdružení baptistických sborů, skupin a jednotlivců, www.sitiviry.cz. Redakční rada: Tomáš Černík, Drahoslava Dobrkovská, Monika Donátová, Štěpán Křivánek, Lydie Kucová a Martin Urbánek. Informace a články do Zpravodaje můžete zasílat na adresu zpravodaj.sitiviry@gmail.com. Typografie a sazba Martin Urbánek. Vyšlo v říjnu 2017. Stran 48. Ke stažení zdarma. Náklady na výtisk jednoho čísla 40 Kč.